

BILTEN PRINOVLJENIH IZDANJA 2010.

KNJIGE

A

ANTUNOVIĆ, Ivan

Sakrament ženidbe / Ivan Antunović . – Zagreb: Filozofsko teološki institut Družbe Isusove, 2009. – 210 str. ; 22 cm

[Više](#)

ARISTOTELES

Metafizika / Aristotel; prijevod s izvornika i sedmojezični tumač temeljnih pojmova (grčki, latinski, engleski, francuski, njemački, ruski i novogrčki) Tomislav Ladan. - Zagreb : Signum : Medicinska naklada, 2001. – 448 str. ; 21 cm (Biblioteka Sabrana djela ; knj. 2)

[Više](#)

B

BATELJA, Juraj

Blaženi Alojzije Stepinac: svjedok Evanđelja ljubavi: životopis, dokumenti i svjedočanstva – prije, za vrijeme i nakon Drugog svjetskog rata / Juraj Batelja . –Zagreb : Postulatura blaženoga Alojzija Stepinca, 2010. - sv. 3 : ilustr. ; 24, 5 cm

1. Knj.1 – Životopis
2. Knj.2 – Dokumenti I., br.1 – 300.
3. Knj. 3 - Dokumenti II., br.400-691.

[Više](#)

BATON, Dian

Mladi Stepinac : pisma zaručnici / Dian Baton . – Zagreb: Hrvatska provincija sv. Jeronima franjeva konventualca, 2010. - 160 str. ; 19 cm

[Više](#)

BERGMAN, Ingmar

Filmska triologija / Ingmar Bergman ; prijevod sa švedskog i pogovor Tomislav Ladan. - Zagreb : Signum : Medicinska naklada, 2001. – 190 str. ; 21 cm (Biblioteka Sabrana djela ; knj. 7)

[Više](#)

BERLJAK, Matija

Kumovi i svjedoci: krst – potvrda – ženidba / Matija Berljak . – Zagreb: Glas Koncila, 2010. - 112 str. ; 21 cm

[Više](#)

BEUKEN, Willem A.M.

Jesaja 1-12 / ubersetz und ausgelegt von Willem A.M. Beuken; fherausgegeben von Erich Zenger] . – Freiburg:Basel:Wien: Herder; 2003. – 367 str. ; 24 cm

BEUKEN, Willem A.M.

Jesaja 13-27/ ubersetz und ausgelegt von Willem A.M. Beuken; [herausgegeben von Erich Zenger] . - Freiburg: Basel:Wien:Herder, 2007. – 432 str. ; 24 cm

BERGERS, Ulrich

Jesaja 40-48/ ubersetz und ausgelegt von Ulrich Berges; [herausgegeben von Erich Zenger] . - Freiburg: Basel: Wien: Herder, 2008. - 559 str. ; 24 cm

[Više](#)

BOJADŽISKI, Ognen

Kronologija Ohridske arhiepiskopije / Ognen Bojadžiski . - Zagreb : Zajednica Makedonaca u Republici Hrvatskoj [etc.], 1994 . - 229 str. ; 20 cm

[Više](#)

BONINSEGNA, Enzo

Svećeniče, tko si? : otajstvo među nama! / Enzo Boninsegna ; [prijevod s talijanskog Hrvoje Bedrina]. – Zagreb: Teovizija, 2010. - 176 str. ; 19 cm

[Više](#)

BRAK i obitelj po Božjem naumu : tečaj pripreve za brak / [priredilo Povjerenstvo Požeške biskupije za pastoral obitelji ; uredio Tomislav Ivančić] . - Požega : Požeška biskupija, 2004. - 92 str. ; 20 cm

[Više](#)

C

CEYRAC, Pierre

Moji su korijeni u nebu / Pater Ceyrac ; predgovor Jacques Chirac ; [prijevod Stanko Tenšek] . - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2010. - 180 str. ; 20 cm

[Više](#)

CORBIN, Henry

Grimizni andeo : filozofija i mistika u Iranu / Henry Corbin ; s francuskog preveo Mirko Sladek . - Zagreb : Modo, 2007. - 236 str. ; 20 cm

[Više](#)

D

DE Mattei, Roberto

Diktatura relativizma: mali vodič kroz novi totalitarizam / [urednik Petar Balta]; [prijevod Mladen Parlov] . – Split: Verbum, 2010. – 128 str. ; 19,5 cm (Biblioteka Posebna izdanja; 51)

[Više](#)

DUCOMMOV- Nagy, Catherin

Lojalnosti koje oslobađaju/ Catherine Ducommun-Nagy ; [preveli Mate Križman i Petar Bašić] . - Zagreb : Provincija franjevac trećoredaca, 2010. - 198 str. ; 20 cm

[Više](#)

DUGALIĆ, Vladimir

Božji trag u stvorenom: o kršćanskom poimanju dostojanstva ljudske osobe pred izazovima antropoloških paradigmi današnje bioetike i Projekta ljudski genom / Vladimir Dugalić, Ivan Rajković . - Đakovo; Osijek: Katolički bogoslovni fakultet, 2010. - 232 str. ; 24 cm (Biblioteka Diacovensia, Studije ; knj. 15)

[Više](#)

E

EGZORCIZMI i druge prošnje : rimski obrednik obnovljen prema odluci Svetoga Općega Sabora Drugoga Vatikanskog, proglašen vlašću pape Ivana Pavla drugoga / priredila Biskupska konferencija HBK za liturgiju. - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2010. - 102 str. ; 25 cm

[Više](#)

F

FILINIĆ, Bernardin Juraj

Ovo je moje tijelo : pashalna duhovnost Crkve / Bernardin Juraj Filinić . – Zagreb: Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevca konventualca, 2009. - 127 str. ; 20 cm

[Više](#)

G

GARMAZ, Jadranka

Živjeti od euharistije : elementi euharistijske kateheze / Jadranka Garmaz, Martina Kraml. – Zagreb: Zagreb : Glas Koncila, 2010. - 226 str. ; 21 cm

[Više](#)

GLAVICA, Matej

Uzmi križ svoj i pođi za mnom / Matej Glavica . - Zagreb : Glas Koncila, 2010. - 36 str. : ilustr. u bojama ; 18 cm

[Više](#)

GRIJAK, Zoran

Politička djelatnost vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera / Zoran Grijak . - Zagreb : Hrvatski institut za povijest : Dom i svijet ; Sarajevo : Vrhbosanska nadbiskupija, 2001. - 791 str., [1] presavijen list s tablom sa zemljop. crtežem : ilustr. ; 23 cm

[Više](#)

GRUBER, Elmar

Monolozi s Bogom/ Elmar Gruber ; [preveo Pavao Madžarević] . - Slavonski Brod : Župa Uznesenja BDM, 2006. - 109 str. : ilustr. ; 18 cm

[Više](#)

GRUEN, Anselm

Daruj mi veliko srce: molitve /Anselm Gruen; [preveo Pavao Madžarević] . -Brodsko Vinogorje : Župa Uznesenja BDM, 2006. - 127 str. : ilustr. u bojama ; 18 cm

[Više](#)

GRUEN, Anselm

Dođi u dodir: molitva za mlade / Anselm Gruen; [Pavao Madžarević] . - Brodsko Vinogorje : Župa Uznesenja BDM, 2006. - 59 str. : ilustr. ; 18 cm

[Više](#)

GRUEN, Anselm

Svaki dan ima svoj blagoslov : jutarnje i večernje molitve tijekom tjedna, Oče naš / Anselm Gruen ; [preveo Pavao Madžarević ; fotografije Zvonimir Atletić]. - Brodsko Vinogorje : Župa Uznesenja BDM, 2006. - 81 str. : ilustr. u bojama ; 18 cm

[Više](#)

GRUEN, Anselm

Život je pustolovina : duhovna obiteljska knjiga / Anselm Gruen, Magdalena Bogner ; [prijevod Benedikta Matošević] . –Zagreb: Teovizija, 2010. - 199 str. ; 21 cm

[Više](#)

H

HEGEL, Georg Wilhelm Friedrich

Predavanja o dokazima za bitak boga / G. W. F. Hegel ; priredio i preveo Šime Vranić. - Zagreb : Demetra, 2007. - 319 str. ; 21 cm

[Više](#)

HERDERS neues Bibellexikon/ herausgegeben Franz Kogler. - Freiburg: Basel: Wien: Herder, 2009. - 849 str. ; 28 cm

1. Prilog: CD – Rom

[Više](#)

I

IVANČIĆ, Tomislav

Kako razgovarati s Bogom / Tomislav Ivančić . –Zagreb: Teovizija, 2010. - 91 str. : ilustr. u bojama ; 24 cm

[Više](#)

IZABRANE znanstvenofantastične priče / izabrao Terry Carr; preveo Tomislav Ladan . - Zagreb : Signum : Medicinska naklada, 2001. – 428 str. ; 21 cm (Biblioteka Sabrana djela; knj. 7)

[Više](#)

J

JUNG, Carl Gustav

Simboli promjene: analiza predigre jedne shizofrenije / Carl Gustav Jung . – Zagreb: Medicinska naklada, 2009. – 790 str.: 20, 5 cm (Biblioteka Posebna izdanja)

[Više](#)

JURIČ, Stipe

Biser biblijske mudrosti: mudrost lijepa govora u Knjizi Sirahovoj / Stipe Jurič . - Zagreb : Glas Koncila, 2009. - 67 str. ; 20 cm

[Više](#)

K

KARLIĆ, Ivan

Franjevački tihi pregaoci o Kristu i Mariji / Ivan Karlić . – Zagreb: Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevac konventualaca, 2009. - 207 str. : ilustr. ; 20 cm

[Više](#)

KITTEL, Caecilia

U tišini pred Gospodinom : poticaji za euharistijsko klanjanje / Caecilia Kittel ; [preveo Pavao Madžarević]. - Brodsko Vinogorje : Župa Uznesenja BDM, 2006. - 93 str. : ilustr. u bojama ; 18 cm. - (Biblioteka Putevi odrasle vjere : za duhovnost svakodnevice ; knj. 14)

[Više](#)

KOPTSKI gnostički tekstovi : Nag Hammadi Codices i Papyrus Berolinensis 8502 / preveo Goran Briški . - Zagreb : Demetra, 2007.- 520 str. : ilustr. u bojama ; 25 cm

[Više](#)

KOURDAKOV, Sergej

Oprosti mi, Nataša / Sergej Kourdakov ; [prijevod Inviolata Pranjić] . -Zagreb : Hrvatski salezijanski provincijalat, Katehetski salezijanski centar, 1989. - 211 str., [8] str. s tablama ; 19 cm

[Više](#)

KRIŽNI put: u stihovima hrvatskih pjesnika XX. stoljeća: izbor / izabrao i uredio Vladimir Lončarević ; [ilustracije Josip Botteri Dini] . –Zagreb: Glas Koncila, 2010. - 187 str. ; 20 cm

[Više](#)

KRPETIĆ, Nikša

Križni put: put, istina i život: sonetni vijenac / Nikša Krpetić ; [autor ilustracija Josip Botteri Dini] . - Zagreb : Glas Koncila, 2010. – 56 str. : ilustr. U bojama; 18 cm

[Više](#)

KUŠAR, Stjepan

Od strasti do uzdržljivosti: putovi i stranputice spolnosti u životu Aurelija Augustina / Stjepan Kušar . – Zagreb: Teovizija, 1999. - 56 str. ; 17 cm

[Više](#)

Ł

LADAN, Tomislav

Zoon graphicon: eseji i kritike/ Tomislav Ladan . - Zagreb : Signum : Medicinska naklada, 2001. – 270 str. ; 21 cm (Biblioteka Sabrana djela; knj. 1)

[Više](#)

LOYOLA, Ignatius

Autobiografija Ignacija Lojolskog: hodočasnikova ispovijest / Ignacije Lojolski ; [s izvornika preveo Josip Kukljan] . – 2. izd . - Zagreb : Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove, 2009. – 153 str. ; 20 cm

[Više](#)

M

MAJKA TEREZIJA

Bog te ljubi! : tako je govorila Majka Terezija / [priredio i tekstom popratio Luka Depolo] . - Zagreb : Glas Koncila, 1997. - 275 str. : ilustr. ; 17 cm

[Više](#)

MAIER, Martin

Oscar Romero: učitelj duhovnosti / Martin Maier; [prijevod Slavko Novokmet]. - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2005. - 135 str. ; 20 cm

[Više](#)

MIGLIORANZA, Contrado

Sveti Ljudevit, kralj : zaštitnik Franjevačkoga svjetovnoga reda / Contardo Miglioranza ; [prijevod s talijanskog Aleksandra Marija Chwalowsky] . - Zagreb : Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevac konventualaca, 2010. - 176 str. ; 19 cm

[Više](#)

MONBOURGET, Jean

Silovitost muškarca: ogledi o muškoj psihologiji i duhovnosti / Jean Monbourquette ; [preveli Mate Križman i Petar Bašić] . - Zagreb : Provincija franjevac trećoredaca, 2009. - 227 str. ; 21 cm

[Više](#)

O

OBITELJSKE molitve i meditacije / priredili Piero Rattin i Gregorio Vivaldelli . – Split: Verbum, 2010. – 130 str.; 14 cm

[Više](#)

OVIDIUS, Naso Publio

Ljubavi; Umijeće ljubavi; Lijek od ljubavi / Publije Ovidije Nazon; prijevod s latinskog i tumač imena i pojmova Tomislav Ladan. - Zagreb : Signum : Medicinska naklada, 2001. – 200 str. ; 21 cm (Biblioteka Sabrana djela ; knj. 3)

[Više](#)

P

PARLOV, Mladen

Speculum virtutis : Marko Marulić i njegova teološko-duhovna misao / Mladen Parlov . - Split : Književni krug, 2003. - 294 str. ; 24 cm

[Više](#)

PONTIFICIO COMMISSIA BIBLICA

Biblija i moral : biblijski korijeni kršćanskog djelovanja / Papinska biblijska komisija ; [prijevod s talijanskoga Anto Popović] . - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2010. - 248 str. ; 17 cm

[Više](#)

POVIEST samostana i crkve šarengradске: Srijemske novine 1911. / Placido Belavić; Priredio Mato Batorović. - Šarengrad : Župa sv. Petra i Pavla, 2009. - 82 str. : ilustr. ; 21 cm

[Više](#)

PSALMI i kantici : s uvodima i komentarima / priredio Adalbert Rebić . - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2009. - 360 str. ; 11 cm

[Više](#)

R

RELOTA, Žarko

Bez ičega, a imaju sve! / Žarko Relota . – Zagreb: Teovizija, 2010. – 113 str. ; 20 cm

[Više](#)

RUPNIK, Marko Ivan

Križni put s razmatranjima crkvenih otaca / Marko Ivan Rupnik ; [prijevod Branko Jozić] . - Split : Verbum, 2010. - 34 str. : ilustr. u bojama ; 21 cm

[Više](#)

S

SAGA (pjesma) o Nibelunzima / prijevod i pogovor Tomislav Ladan . - Zagreb : Signum : Medicinska naklada, 2001. – 200 str. ; 21 cm (Biblioteka Sabrana djela; knj. 4)

[Više](#)

SCHIMMEL, Annemarie

Isus i Marija u islamskoj mistici / Annemarie Schimmel ; s njemačkog preveo Sead Muhamedagić. - Zagreb : Naklada Jesenski i Turk, 2009. - 192 str. ; 21 cm

[Više](#)

SCHNEIDER, Alfred

Putovi Božje objave: fundamentalna teologija / Alfred Schneider . –Zagreb: Filozofsko – teološki institut Družbe Isusove, 2008. – 144 str. ; 22 cm

[Više](#)

SHAKESPEARE, Wiliam

Tit Andronik / Wiliam Shakespeare; preveo Tomislav Ladan . - Zagreb : Signum : Medicinska naklada, 2001. – 139 str. ; 21 cm (Biblioteka Sabrana djela; knj. 5)

[Više](#)

SIMONIĆ, Anton

Tragovima znanja u budućnosti: quo vadis scientia? / Ante Simonić . -3. preuređeno i dopunjeno izd. - Zagreb : Medicinska naklada, 2005. - 817 str. : ilustr. ; 24 cm

[Više](#)

SIMONIĆ, Anton

Znanost – najveća avantura i izazov ljudskog roda / Ante Simonić . - 3. popravljeno i dopunjeno izd. - Zagreb : Medicinska naklada, 2005. - 551 str. ; 25 cm

[Više](#)

SPINOZA, Baruch de

Politička rasprava / Benedikt de Spinoza; preveo Ozren Žunec . - Zagreb : Demetra, 2006. - 133 str. : autorova slika ; 21 cm

[Više](#)

STANKOVIĆ, Vladimir

Biti svećenik po srcu Isusovu : dnevnik jednog bogoslova brucoša prije šezdeset godina 1949.(50.) / Vladimir Stanković (Vlado Stakor). - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2010. – 179 str.; 20 cm

[Više](#)

STEINER, Marijan

Govor kršćanskih simbola / Marijan Steiner .- Zagreb: Filozofsko – teološki institut Družbe Isusove, 2009. – 100 str.; 24 cm

[Više](#)

STEINER, Marijan

Teološke i liturgijske teme / Marijan Steiner . – Zagreb: Filozofsko – teološki institut Družbe Isusove, 2009. – 214 str. ; 20 cm

[Više](#)

Š

ŠULJIĆ, Anton

Za križem Kristovim : zbirka križnih putova za molitvu i meditaciju / Anton Šuljić . - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2010. - 192 str. ; 21 cm

[Više](#)

ŠULJIĆ, Anton

Sagraditi kuću: meditacije i vrednovanja kršćanske prisutnosti u svakodnevi / Anton Šuljić . - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2010. - 504 str. ; 20 cm

[Više](#)

ŠALKOVIĆ, Josip

Obveze i prava vjernika laika . (kann. 224-231): poslanje i djelovanje / Josip Šalković . -Zagreb: Glas Koncila, 2009. – 228 str. ; 24 cm

[Više](#)

T

TOURNIER, Paul

Više razumijevanja u braku : psihoterapija bez psihoterapeuta / Paul Tournier ; [na hrvatski preveo Karlo Prendivoj] . – Zagreb: Biblioteka Oko tri ujutro, 1990. - 43 str. ; 20 cm

[Više](#)

TOLDY BARILAR, Đurđa

Braća svećenici - dr. teologije Josip Rieger i Antun Rieger / Đurđa Toldy Barilar .- Krapina : Đ. Toldy Barilar : Udruga "Hrvatska žena", 2009. - 150 str. : ilustr. ; 21 cm

[Više](#)

V

VEZE Međunarodnog odbora Crvenog križa i Nezavisne države Hrvatske : dokumenti / [priredio Mario Kevo ; izrada kazala Tatjana Melnik] . - Slavonski Brod : Hrvatski institut za

povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje ; Zagreb : Hrvatski državni arhiv ; Jasenovac : Javna ustanova Spomen-područje Jasenovac, 2009. - sv. ; 25 cm

[Više](#)

VIDOVIĆ, Marinko

Kateheta pred zrcalom Božje riječi : Biblija - izvor za katehezu / Marinko Vidović . - Zagreb : Nacionalni katehetski ured Hrvatske biskupske konferencije, 2008. - 195 str. ; 24 cm

[Više](#)

W

WARD, Keith

Zašto gotovo sigurno ima Boga: sumnja u Dawkinsa / Keith Ward ; [prijevod Miroslav Fridl]. - Zagreb : Kršćanska sadašnjost, 2010. - 220 str. ; 20 cm

[Više](#)

WEST, Christopher

Teologija tijela za početnike / urednik Petar Balta; [prijevod Aleksandra Marija Chawalowsky]. - Verbum: Split, 2010. - 216 str. ; 19.5 cm (Biblioteka Domus ; 7)

[Više](#)

Ž

ŽIVKOVIĆ, Petar

Hrvatski velikani u prošlosti / Petar Živković . - Osijek, vlast. nakl., 2006 . -104 str. ; 21 cm

[Više](#)

Jedan od oblika gdje čovjek može živjeti božanski dar ljubavi jest bračna zajednica koju čine muškarac i žena. Brak se pokazuje kao određena konkretizacija i specifično ostvarenje božanske ljubavi. Muškarac i žena, odnosno muž i supruga pozvani su da se u bračnu bezuvjetno ljube. Ljubav koja dolazi od Boga ne poznaje granice ni u kakvu smislu. To je razlog zašto se dvoje ljudi, muž i žena, obvezuju da će zajedno živjeti cijeli život. Onaj tko istinski voli, želi se predati drugomu potpuno, a to znači da žele jedno drugomu darovati sve vrijeme koje im je na raspolaganju, kao i sve životne prigode. Ova je knjiga plod predavanja nastalih u razdoblju od nekoliko godina. Iako na našem govornom području postoje priručnici koji obrađuju građu koja se odnosi na bračnu problematiku, za vrijeme dok je autor predavao predmet o bračnu, zaključio je da bi i ovaj pogled na otajstvo ljudske bračne ljubavi mogao koristiti i studentima koji se tijekom teološke izobrazbe bave ovom problematikom, kao i drugim ljudima koji bi željeli produbiti svoje znanje o tome.

Aristotelova je Metafizika jedan od najviše izučavanih spisa antičke filozofije. Pitanja koja se u njemu postavljaju i načini na koji se na njih pokušava odgovoriti, te pitanja vezana uz povijest, strukturu i utjecaj samoga spisa, predmet su brojnih istraživanja različitih usmjerenja i metodologija.

Tekst METAFIZIKE prvotno nije bio predviđen za objavljivanje, nego je po namjeni i naravi tek predložak za predavanja i pouku iz prve filozofije, predložak koji je nastajao u različitim razdobljima autorova života; pa iako je ona okvirno jedinstveno djelo, ima u toj knjizi brojnih neujednačenosti i različitosti, koje otežavaju čitanje, razumijevanje, a iznad svega - prevođenje. Prijevod s izvornikom i sedmojezični tumač temeljnih pojmova (grčki, latinski, engleski, francuski, njemački, ruski i novogrčki).

Rođen je 1491. u dvorcu Loyola, dijete baskijskog nižeg plemstva, odgojen na dvorski način, u službi cara Karla V.

Iako je Ignacije prije obraćenja bio vojnik, časnik, kako je svome redu dao prilično čvrstu organizaciju, naglasio važnost poslušnosti, mnogi su počeli držati da su isusovci posve vojnički red. No to ne stoji. Ignacije bijaše veoma čovječan, elastičan i više je držao do duha nego do slova, do ljubavi nego do stroge vanjske stege.

Kao paž na dvoru jednog španjolskog grandija, a kasnije kao mladi časnik, sanjao je o sjajnoj budućnosti. Sam je u zrelim godinama priznao da je uživao u baratanju oružjem te u sebi pohranjivao misao i želju za slavom. Nije bio slobodan ni od drugih mladenačkih slabosti i poroka.

Na Duhove 1521., braneći tvrđavu Pampelonu, bio je topovskim tanetom teško ranjen u koljeno. Jedna mu je noga, unatoč svim liječničkim zahvatima, cijeli život ostala kraća. Dok se kao bolesnik dugo nalazio na bolesničkoj postelji u svom rodnom dvorcu Loyoli, čeznuo je za zabavnim štivom. No na dvoru su bile samo dvije knjige: Život Isusov od Ludolfa kartuzijanca i Legenda o svecima od Jakova de Voragine. Bolesnik, pritisnut dosadom, počeo je ipak čitati te knjige, iako mu se ispočetka nisu baš milile. Čitao je i listao po tim knjigama i one ga doskora počеше zanimati i malo-pomalo osvajati. U njemu je započet jedan proces koji će ga dovesti do toga da jednom posve upozna Božju volju, ono što Bog hoće od njega.

Nakon posvemašnjeg ozdravljenja Ignacije najprije pomišljaše na život u kojoj kartuziji ili barem na nešto slično tome. Još uvijek neodlučan, krenuo je na hodočašće u Gospina svetišta Aranzazu i Montserrat. Zatim je pošao u grad Manresu, gdje se kanio posve kratko zadržati, no ispalo je obratno. Ondje se u jednoj špilji blizu grada zadržao gotovo godinu dana. Bilo je to vrijeme u kojem je molio i razmišljao te doživljavao duhovnu utjehu, a zatim tjeskobe što su graničile s očajem, da konačno dođe do prave mistične preobrazbe.

O tom je razdoblju u Manresi Ignacije sam ovaĝo sudio: "Bog je sa mnom postupao ĝao uĉitelj s djetetom i ja bih uvrijedio Boŝje veliĉanstvo ĝad bih o tom posumnjao da je Bog sa mnom taĝo postupao." U Manresi mu je Bog "otvorio oĉi duše, da su mu se od tada sve stvari ĉinile drukĉijima, o ĉemu je u 62. godini ŝivota rekao da sve one spoznaje ŝto ih je u ŝivotu stekao nisu ništa prema onom ŝto je jednom iskusio" - ĝaĝo piše o tome njegov ŝivotopisac Pedro de Ribadeneira. U Manresi je nastala i Ignacijeva ĝnjiŝica Duhovne vjeŝbe, ĝoja ĉe obratiti nebrojene ljuĊe te mnogim svjetovnjacima i redovnicima postati sredstvo duševnog oeišæenja. "ĝnjiŝica je duhovnih vjeŝbi odgojna ĝnjiga za sva vremena te je, ĝaĝo to netĝo reĉe, uĉinila više svetaca nego ŝto sadrŝi slova" (Pius Parsch).

Nakon pohoda Gospinom svetištu u Montserratu ostaje ŝĝoro ĉitavu godinu u Manresi, gdje eksperimentalno doŝivljava osnovne zasade svojih Duhovnih vjeŝbi ĝoje ĉe odigrati ĝapitalnu ulogu za duh i organizaciju buduće Druŝbe Isusove.

Nakon toga poduzima hodoĉašće u Sv. Zemlju. U Barceloni uĉi latinski. U Alcali i Salamanci zapoĉinje studij filozofije. Zbog svojih ideja pod budnim je okom ŝpanjolsĝe inkvizicije. Ostavlja domovinu i nastavlja teoloŝĝe studije u Parizu (1528.-1530.). Stanuje u College Montaigu gdje su studirali Erazmo i Calvin. U Parizu se okruŝuje odliĉnim mladim studentima i ĝasnijim suosnovateljima Druŝbe Isusove. To su Petar Faber, Franjo ĝsaver, ĝaĝob Laynez, Alfonzo Salmeron, Simon Rodriguez i Nikola Bobadilla. S njima 15.

ĝolovoza 1534. na Montmartreu polaŝe zavjete siromaŝtva i ĉistoće s obeĉanjem da ĉe poĉi misijski djelovati u Sv. Zemlju. Uĝoliko se to tijekom godine ne bi moglo ostvariti, tada ĉe se i on i njegovi drugovi dati na raspolaganje papi da ih on rasporeĊi na poslove gdje i ĝaĝo bude htio. Pariŝĝe studije zavrŝio je s magistarsĝom diplomom iz filozofije i teologije.

Autorica Đurđa plemenita Toldy Barilar, u nakladi udruge Hrvatska žena, u djelu “Braća svećenici dr. Josip i Antun Rieger”, piše o radu i djelovanju braće Rieger.

„Čim netko stekne slavu, počne se - obično - govoriti više o njemu kao osobi nego o onome zbog čega je slavan. Pa i kada se stane raspravljati o ovom drugom, ono se toliko objašnjava onim prvim, da se opet vrtimo oko biografije umjesto da doznamo nešto i o djelu, po sebi i za sebe. Dogodilo se to i sa Švedskim maestrom filma - Ingmarom Bergmanom - i to u možda drastičnijem obliku nego kod bilo kojeg od njegovih suvremenika iste ili slične veličine. Uostalom, i sam je Bergman svojim životom i svojom najužom okolinom pridonio tome.“

Bergman se smatra jednim od najvećih i najutjecajnijih redatelja modernog filma. Režirao je 62 filma, od kojih je većinu napisao, a režirao je preko 170 kazališnih komada. Neki od njegovih međunarodno najpoznatijih glumaca su Liv Ullman i Max von Sydow. Većina njegovih filmova je smještena u krajolike njegove rodne Švedske. Teme su uglavnom sumornost, bol, izdaja i ludilo. Zajedno s Federicom Fellinijem, smatra se jednim od najpoštovanijih i najutjecajnijih redatelja dvadesetog stoljeća.

Bergman je bio aktivan više od 60 godina, ali karijera mu je došla u pitanje 1976. kad je otkazao nekoliko neriješenih produkcija, zatvorio svoje studije i otišao u samovoljni egzil u Njemačku na osam godina nakon namještene kriminalističke istrage za navodnu utaju poreza.

Početkom šezdesetih je režirao trilogiju na temu vjere i sumnje u Boga, Kroz tamno ogledalo (1961.), Zimsko svjetlo (1962.) i Tišina (1963.). Njegova filmska tematika je u velikom dijelu orijentirana na teološka i religiozna pitanja te konstantne potrage pojedinaca za vlastitim bitkom i biti prikazan na pomalo

mračan i sjetan način, gotovo rezignirajući, ali svakako pomalo smion i svjež na filmskom platnu.

O aktualnoj tematici kumstva govori nova knjiga dr. Matije Berljaka "Kumovi - svjedoci. Krst - Potvrda - Ženidba" koja će čitatelju pomoći upoznati i produbiti značenje sadašnjih crkvenih liturgijsko-pastoralno-kanonskih propisa o kumovima kod sakramenata krsta i potvrde te svjedoka kod ženidbe, kao i pobuditi iskreno razumijevanje te važne crkvene službe.

Današnji kršćanin osjeća da je biti svećenik nešto veliko i sveto pa bi samim time htio imati takve svećenike. „Svetost svećenika je najveći garant pastoralne plodnosti i uspješnosti“. Leonardo Sapienza kaže da to Krist od svećenika traži, da Crkva potrebuje upravo takve svećenike te da ljudi to očekuju od svećenika za spas svijeta. Sve ovo zvuči i jest vrlo zahtjevno, a kako ispuniti očekivanja i s kakvim se problemima svećenici na tom putu susreću, govori ova knjiga.

U središtu Knjige Sirahove pouka je o mudrosti u kojoj starozavjetni pisac daje biblijski odgovor na pitanje što je mudrost i kako se mu mudar čovjek ponaša u svakidašnjem životu. Knjiga Sirahova, biser biblijske mudrosti, nudi mnoge poticaje za izgradnju mudrih životnih stavova, koje svakodnevno treba iznova potvrđivati. Poticanje na nadziranje jezika i uljudnost govora središnja je tema cjelokupnoga biblijskog mudrosnog poučavanja. Kao i većina mudraca, Ben Sirah odlučno osuđuje grijehe jezika i izravno proziva i poziva svoje učenike da se klone svake laži, jer od nje nikakva dobra.

Tumačeći sadržaj Knjige Sirahove dr. Jurič vrlo detaljno obrađuje Ben Sirahove pouke smještajući ih pri tome u širi kontekst istočnjačke književnosti, ali i u odnosu na židovske nekanonske knjige ne zanemarujući tadašnje povijesne, društvene i političke prilike. Navodeći i obrazlažući ključne teme knjige Sirahove, autor ih povezuje s cjelokupnim Svetim pismom, kako židovskim kanonom tako i kršćanskim Novim zavjetom.

"Autor piše argumentirano i zanimljivo. Ima posebno smisao za panoramski pristup i sintezu. (...) Dobro je da djelo izlazi na hrvatskome jeziku koje ovakvom edicijom unosi istinski i izvorni sadržaj, popunjava i obogaćuje biblijsko teološku ponudu našeg podneblja" istaknuo je recenzent prof. dr. Nikola Hohnjec.

U svojoj 60. godini života i 54. misništva – a u proslavi svećeničke godine – autor objavljuje svoj dnevnik iz prve godine bogoslovije te ga posvećuje uspomeni tadašnjih poglavara i profesora na Bogoslovnom i Dječaćkom sjemeništu u Zagrebu.

„Naše je svećeništvo nužno za Crkvu i za svijet, te zahtijeva potpunu vjernost Krista i neprestano zajedništvo s njime. „

"Brak i obitelj po Božjem naumu". je priručnik koji ima stotinjak stranica te koji obuhvaća različite teme podijeljene na vremenski period od pet dana koliko i traje zaručnički tečaj uredio je dr. Tomislav Ivančić. U proslavu priručnika, koji je napisao požeški biskup dr. Antun Škvorčević, među ostalim stoji kako Crkva želi pomoći zaručnicima da brak žive kao sakrament uz Božju pomoć te da im on bude blagoslovljeno zajedništvo osoba, utemeljeno na ljubavi. Biskup poručuje zaručnicima da budu uporni u nastojanju da svoj brak oblikuju iz vjere te kako bi u tome uspjeli da njeguju dnevnu molitvu, nedjeljnu misu, čestu ispovijed te čine druga dobra djela.

Priručnik obrađuje različite aspekte braka, od duhovno-antropološkog do sociološkoga i medicinskog. Bavi se planiranjem obitelji te progovara o kontracepciji i pobačaju kao i o zloporabi i naličju ljudske spolnosti. U priručniku se govori i o pravno aspektu ženidbe te o rastavi i utvrđivanju ništavnosti ženidbe.

Mnogi ljudi kažu kako je znanstvena fantastika književnost ideja. U cijelosti uzeto to jest istina - i to je zaista istinitije u znanstvenoj fantastici negoli u bilo kojem drugom proznom rodu. Tako je neminovno da znanstvena fantastika privlači čitatelje koji uživaju u razmišljanju. Time se objašnjava inače zagonetna pojava ljubitelja znanstvene fantastike, tisuća ljudi koji se okupljaju na skupovima ili pak izdaju amaterske časopise kako bi pretresali priče iz znanstvene fantastike.

Milosrdni i dobri Bože,
blagoslovi ovo jutro koje si mi darovao,
da postane dan spasenja,
dan koji meni i ljudima oko mene
donosi blagoslov i rod koji ostaje.

Blagoslovi mene i sve što danas
uzimam u ruke, čega se laćam,
što dodirujem, što oblikujem.
Daj da moj rad postane blagoslov za druge.
Blagoslovi me da bih sam smio postati izvorom
za ljude koje ću danas susresti.

Blagoslovi ljude oko mene
Blagoslovi moju obitelj,
mog životnog druga,
moju djecu, moje prijatelje.

Blagoslovi prije svega ljude
kojima je teško samima sa sobom,
koji se ne osjećaju blagoslovljeni,
nego više prokleti,
koji u sebi nose toliko uvredljivih riječi
a prečuju riječi blagoslova.

Drži nad njima svoju blagoslivljuću ruku
da bi tvoj blagoslov od njih
odagnao sva prokletstva
i podario im sigurnost
da njihov život donese rod.

Blagoslovi njihove korake
da postanu koraci mira.
Blagoslovi njihovo djelovanje i govor,
njihov rad i počinak.

U ovoj knjizi poznati povjesničar i publicist Roberto de Mattei progovara o značajnim i aktualnim stvarnostima današnjice: sekularizaciji, diktaturi relativizma, relativizmu u međunarodnim institucijama, perspektivama laicizma i religije u Europi, a sve to podcrtava govorom o značenju, mjestu i ulozi kršćanske odgovornosti. Ukazujući na sve rašireniji relativizam koji se duboko uvukao u sudske dvorane, parlamente i vlade te nastoji konačno ovladati javnim mnijenjem, autor želi posvijestiti i usmjeriti pozornost na dubinu i čvrstoću kršćanskih korijena kao sigurna temelja za gradnju kako vlastite, tako i zajedničke budućnosti.

Ključna rasprava našega vremena nije političke ili ekonomske naravi, nego kulturna, moralna te, u konačnici, religiozna. Riječ je o sukobu između dvaju pogleda na svijet: onoga koji vjeruje u postojanje načela i nepromjenjivih vrijednota, koje je Bog upisao u ljudsku narav, te onoga koji drži da ne postoji ništa čvrsto i trajno, nego da je sve relativno s obzirom na vrijeme, mjesta i okolnosti. Ako ne postoje apsolutne vrijednote i objektivna prava, ljudski se život svodi na grozničavu potragu za užitcima te na egoistično zadovoljavanje instinkata i subjektivnih "potreba", prozvanih nova "prava". Volja za moći pojedinca i skupina postaje jedini zakon društva te se uspostavlja, kako tvrdi Benedikt XVI., "diktatura relativizma koji ništa ne priznaje kao konačno i koji kao posljednje mjerilo ostavlja samo vlastiti ja i svoje želje".

*Molitve koje daju osjetiti
o čemu se kod moljenja radi,
riječi koje pomažu
doći u dodir s Bogom.
Takav kakav jesam.
Bog govori:
Ne boj se!
DOĐI U DODIR*

Molitve koje hoće pomoći pred Bogom izraziti svoje vlastite misli. Mladi su ranije radije molili spontano. Unaprijed oblikovane molitve bile su im manje omiljene. Danas pak mnogi ljudi, ne samo mladi, smatraju pretjerano zahtjevnim pronalaziti riječi za svoju molitvu da pred Bogom izraze svoje vlastite misli i osjećaje. Stoga ove jednostavnim jezikom formulirane molitve u kojima svatko može prepoznati sebe. Moguće ih je moliti sam za sebe. Pritom je dobro riječi govoriti glasno, da bi prodrle dublje u srce. A moguće ih je moliti i u grupi tražeći riječi koje vas povezuju u vašoj čežnji za Bogom. Riječi koje čitamo grupi dodiruju u svakome nešto drugo. Pa ipak stvaraju zajedništvo. Otvaraju svako srce za tajnu Boga komu se molimo, i za tajnu Isusove nazočnosti u našoj sredini. Tako nas riječi, koje zajedno slušamo ili skupa molimo, mogu povezivati međusobno u dubini našega srca i tako nam dati iskusiti: „Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam ja među njima” (Mt 18,20).

Biblijski korijeni kršćanskog djelovanja (D-157)

Papinska biblijska komisija već je 2002., po nalogu tadašnjeg proćelnika kardinala Josepha Ratzingera, htjela obraditi odnos između Biblije i morala, postavljajući si pitanje: Koja je vrijednost i značenje nadahnutog teksta za moral u našem vremenu, u kojem se ne mogu zanemariti prije spomenute teškoće? U Bibliji se nalaze mnoge norme, zapovijedi, zakoni i zbirke zakonika. Pozornim se čitanjem uočava da takve norme nikada nisu izolirane, samostalne, nego da uvijek pripadaju određenom kontekstu. Može se reći da je u biblijskoj antropologiji primarno i temeljno Božje djelovanje, koje prethodi čovjekovu djelovanju, Božji dar milosti, njegov poziv u zajedništvo: normativna je sveukupnost posljedica čiji je cilj da čovjeku pokaže koji je primjeren način prihvaćanja i življenja Božjeg dara.

Knjiga naslovljena Božji trag u stvorenom, a podnaslovljena O kršćanskom poimanju dostojanstva ljudske osobe pred izazovima antropoloških paradigmi današnje bioetike i projekta ljudski genom, nedvosmisleno otkriva da se radi o eminentno teološko-bioetičkom djelu koje propituje neke temeljne izazove suvremene bioetičke discipline u svjetlu katoličke teologije. Knjiga predstavlja vrijedan doprinos na polju bioetičke discipline u hrvatskom intelektualnom i duhovnom kontekstu i to, dakako, na užem polju osnovnih vrijednosti i načela medicinske etike te na polju (bio)etičkih izazova Projekta ljudski genom. Treba reći da autori kroz cijelu knjigu vjerno slijede zacrtana polazišta, a to su temeljne datosti kršćanske antropologije i etike, s posebnim naglaskom na teološku viziju dostojanstva ljudske osobe i na njemu utemeljenom neotuđivim ljudskim pravima i slobodama. U tom smislu knjiga nije samo vrijedan doprinos hrvatskoj bioetičkoj i medicinsko-etičkoj literaturi, nego također vrijedan doprinos hrvatskoj teološkoj, dotično teološko-moralnoj literaturi. Knjiga posjeduje snažan vrijednosno-etički naboj, što znači da se autori ne ustežu od preciznog kritičkog propitivanja, moralnog vrednovanja i nuđenja konkretnih smjernica za praktičke izazove i dvojbe u liječničkoj praksi te biomedicinskim istraživanjima.

Konfrontirajući biblijsko-teološku koncepciju čovjeka s temeljnim problemima suvremene bioetičke znanosti i prakse, autor nam u svom djelu na sustavan i cjelovit način podastire pregled temeljnih antropoloških paradigmi današnje bioetike s posebnim osvrtom na Projekt ljudski genom. U tom smislu, on nam u prvom dijelu daje svojevrsni teoretski okvir potreban za snalaženje u šumi raznih bioetičkih teorija, da bi se u drugome dijelu pozabavio konkretnijim pitanjima, prije svega, odnosa bioetičke problematike i zakonske regulative, što je osobit način došlo to izražaja u Općoj deklaraciji o ljudskom genomu i ljudskim pravima. Pitanje koje sam autor izazovno postavlja, a koje na ovaj ili onaj način provlači jest: tko smije i može li se uopće polagati pravo na ljudski genom? Na taj način, osim sustavnog pregleda, svojevrsna novost i originalnost ovog djela uočljiva je upravo u kritički postavljenim pitanjima, a oko njih se još uvijek „lome koplja“ u suvremenoj bioetičkoj diskusiji.

Rimski obrednik

Po uzoru na Isusa Krista i po njegovu nalogu Crkva je od davnine providjela da vjernici koji to žele budu oslobođeni svake pogibelji, a osobito od đavolskih zasjeda. Zbog toga je ustanovljena posebna služba egzorcista koji imaju zadatak ozdravljati opsjednute od Zloga i naređivati im da, u Božje ime, odstupe te više ne štete ljudima. Služba egzorcista posve je strogo definirana. U tu svrhu nakon II. vatikanskog sabora obnovljen je obred egzorcizama kojega je 1998. odobrio papa Ivan Pavao II., a 2004. izdano je latinsko tipsko izdanje prema kome je Komisija za liturgiju HBK za hrvatsko jezično područje sačinila ovaj prvi prijevod kojega su odobrile HBK i BKBiH. Obrednik, osim Odluke svetog zbora za bogoštovlje i disciplinu sakramenata te prethodnih napomena, sadrži Obred velikoga egzorcizma, razne tekstove koji se mogu upotrebljavati i dodatak.

Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevac konventualaca u biblioteci

"Spiritualitas" sv. 2 objavila je knjigu fra Bernardina Jurja Filinića, OFMConv.

"Ovo je moje tijelo: Pashalna duhovnost Crkve".

U uvodnom tekstu autor podsjeća kako Isusove riječi "Ti idi za mnom" (Iv 21,22) i "Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi" (Mk 1,17) nisu bile upućene samo njegovim prvim sljedbenicima, učenicima, već je to bit poslanja Crkve i svakoga Kristova učenika kroz vjekove i danas, tj. navijestiti Radosnu vijest i po novom rođenju prenijeti spasenje, Život koji je Isus donio na svijet, onima koji uzvjeruju. Autor podsjeća kako je među mnogima koji su poslušali te riječi bio i Franjo iz Asiza. Tekstovi koje autor podastire čitateljima plod su duhovnih vježbi što ih je održao klericima, svećenicima i redovnicama. Prvi tekst naslovljen je "Živjeti Evanđelje". No, podsjeća kako je "živjeti Radosnu vijest Isusa Krista ili opsluživati Evanđelje pravilo i život manje braće, ali to je u stvari poziv i život svih kršćana". Slijedi petnaestak tekstova u kojima autor promišlja poslanje kršćana u raznim vidovima i mjestu u Crkvi: od molitve Crkve, Evanđeoskih savjeta, tumačenja Evanđelja i duhovnog zvanja. Autor ističe i primjer Marije kao osobe koja je oličenje življenja Riječi Božje u poniznosti i poslušnosti.

U knjizi se ponajprije obrađuje tematika franjevačke kristologije (od početaka do novog doba), te Marijine uloge u Utjelovljenju Isusa Krista. Potom se teološki analizira doprinos nekih franjevačkih propovjednika XVIII. st. u katoličkoj obnovi na hrvatskom ozemlju.

Elementi euharistijske kateheze

Knjiga je nastala je kao plod višegodišnjeg istraživanja, komuniciranja i prijateljstva dviju teologinja, jedne iz Hrvatske, a druge iz Austrije, koje su se najprije kao katehistice, a zatim kao znanstvenice i majke bavile pitanjima euharistijske kateheze i pri tome dijelile i brusile svoje stavove, uviđajući potrebu odgojne i promicateljske kateheze koja je sposobna voditi do žive euharistijske vjere i zajedništva obitelji i župne zajednice.

Knjiga se sastoji od dva dijela koji su sadržajno različiti iako jedan upućuje na drugi. U prvom dijelu, koji je prvenstveno namijenjen katehetama i drugim pastoralnim djelatnicima koji su duboko uronjeni u katehetsku praksu, prevladava egzistencijalni pristup kojemu su polazište primjeri iz života, biblijskih tekstova, literarnih djela i filmova.

Drugi dio predstavlja pokušaj teološkog skiciranja teme euharistijske kateheze, koji egzistencijalno ali i metodološki deduktivno iz teologije, tematizira euharistijsku katehezu.

Živjeti od euharistije jedno je od prvih djela u ovakvu obliku na hrvatskim prostorima koje ističe važnost kateheze i potrebu da se kateheza na nov način postavi u središte djelovanja Crkve, da joj se posvete najbolje ljudske snage i sredstva te se tako stvori "euharistijska kultura življenja" koja se održava u svakodnevnom blagovanju i življenju.

Križni put svećenika

Vrijedan doprinos svećeničkoj godini. Autor, i sam svećenik, uranja u otajstvo Kristove muke obogaćujući ga promišljanjima o životu i službi, identitetu i poslanju tih Kristovih svjedoka.

Autor kritički pristupa izazovima današnjeg vremena govoreći: "Često će se sa svećenika htjeti svući i ono najintimnije, tražit će se njegova slaba točka... Njegov će život biti predmetom poruge, znak osporavan kroza sva vremena. Ako su mene progonili i vas će, ako su mene ogolili i vas će." Osim toga, djeluje poticajno, ohrabrujuće pa i katehetski. Tako ruši sliku "svećenika nadčovjeka" promišljajući u jednoj od postaja: "Svećenik se nije odrekao svoje ljudskosti. Naprotiv, pridružuje ju Gospodinovu daru i milosti." Skreće pažnju i na katkada zaboravljene aspekte svećeničkova života, na teškoće, ali i radosti koje prolaze na svom putu istodobno moleći: "Pridigni ih, uspravi im korake na putu kojim su nekoć za tobom odlučno pošli." Stoga ovaj križni put svakom vjerniku može pomoći da se približi pravoj slici svećenika te omogućuje, kako svećeniku tako i laiku, da aktivno i plodno promišlja o svećeničkom pozivu, ali i ulozi laika u njemu.

Na kraju križnoga puta nalazi se kateheza pape Benedikta XVI. izrečena na općoj audijenciji u srijedu 1. srpnja 2009. pod naslovom "Svećenici - Kristovi svjedoci i apostoli evanđelja".

Križni put likovno je opremljen ilustracijama postaja križnoga puta iz đakovačkog Bogoslovskeg sjemeništa koje je izradio akademski kipar Hrvoje Ljubić.

Ljudi našega vremena često ne razumiju poruku i značenje religijskih simbola, iako su u svakodnevici okruženi brojnim znakovima koji upućuju na drugu stvarnost. Tehnizirani čovjek, koji sve poruke i upute daje i prima u nekim šiframa, znakovima i simbolima, kao da je otupio za čitanje svetih znakova i simbola. Isto vrijedi i za naše kršćanske simbole: i samim kršćanskim vjernicima oni često ostaju nerazumljivi ili nejasni. Stoga je potrebno uvijek iznova govoriti o toj tematici. U ovoj su knjizi prikupljeni članci koji su tiskani u Glasniku Srca Isusova i Marijina. Samo ponegdje izvršene su manje izmjene ili dotjerivanja. Stil pisanja pristupačan je široku čitateljstvu, ne samo vjerničkome. Knjiga će pomoći svima kako bi bolje shvatili smisao kršćanskih simbola kojima smo okruženi u svakodnevici.

U knjizi su sakupljena neobjavljena predavanja i članci Henryja Corbina, uglednog francuskog filozofa te stručnjaka za islam u Iranu, Corbin je jedan od najvećih imena zapadnoeuropske orijentalističke znanosti.

*Knjiga Grimizni anđeo Henryja Corbina, izašla je u vrsnom hrvatskom prijevodu Mirka Sladeka, a nakladnik je MODO iz Zagreba. Grimizni anđeo iznimnom erudicijom i stilom otkriva manje poznatu tradiciju šijitskog misticismizma i otkriva duboke poveznice s perzijskim **zoroastrizmom** pa čak i s kršćanstvom i Zapadom.*

Dostatno je već bilo pokazano da se uzdignuće - bilo ono u osjećaju ili vjerovanju, ili kako već način njegova duhovnoga tubitka bivao određen - sbiva u onom Najunutranjijem duha, na tlu mišljenja; religija kao najunutranjija vijest čovjekova ima u tome središte i korijen svojega pulsiranja. Bog je u svojem bistvu misao, mišljenje samo, kako god dalje njegova predstava i obličje, kao i lik i način religije kao osjećanje, zrenje, vjerovanje itd. bivali određeni.

Spoznavanje ne čini pak ništa ino do to da upravo ono Najunutranjije dovodi za sebe do oznanjenja, onaj mišljevni puls mišljevno dohvaća. Može spoznavanje u tome biti jednostrano i mogu religiji još većma i bistveno pripadati osjećaj, zrenje, vjerovanje, kao i bogu još nešto dalje nego je njegov mišljevni i mišljeni pojam; no to Najunutranjije se u tome nalazi, a o njemu znati znači misliti ga, i spoznavanje znači uopće samo znati to Najunutranjije u njegovoj bistvenoj određenosti.

Vor mehr als 20 Jahren erschien als Vorgänger „Das Große Salzburger Bibelllexikon – Die Bibel von A bis Z“ und hatte einen derartigen Erfolg, dass es seit langen Jahren vergriffen ist. In diesem Zeitraum hat sich natürlich in der Wissenschaft und damit auch in der Theologie vieles bewegt und verändert, so dass eine gründliche Überarbeitung notwendig wurde.

Wir laden Sie ein, sich mit diesem auf dem Stand der Forschung des beginnenden 21. Jahrhunderts erstellten Nachschlagewerk einen Zugang zur Bibel und damit zum Wort Gottes anzueignen.

Biblischer Schatz ...

Zu sämtlichen Themen der Bibel bietet „Herders Neues Bibelllexikon“ umfangreiche Informationen auf dem neuesten Stand der Wissenschaft.

Über 5.000 Artikel geben Auskunft über alle Orte, Personen und Objekte, die in der Bibel eine Rolle spielen,

über 100 bibeltheologische Basisartikel liefern wertvolles Hintergrundwissen zu biblischen Büchern und zentralen Gestalten.

Die zahlreichen farbigen Abbildungen illustrieren die präzisen und gut verständlichen Texte. Die mit modernster Technik erstellten Karten veranschaulichen wichtige Orte und geographische Gegebenheiten.

- *5.000 Artikel übersichtlich aufbereitet*
- *Auf dem neuesten Stand der Forschung*
- *Durchgehend vierfarbig illustriert*
- *Mit CD-ROM (des gesamten Textes)*
- *Über 1.200 Abbildungen*

- *Mit 100 Karten*
- *Besonders strapazierfähiger Einband*

Das Lexikon ist leserfreundlich und übersichtlich gestaltet, großformatig angelegt und besticht durch seine hochwertige Ausstattung.

Die mitgelieferte CD-ROM ermöglicht eine hilfreiche Volltextsuche

»NAŠI POBOŽNI LJUDI PREDANO ŠTOVAHU GROB VAŠEGA SVECA KOGA T
MI SMATRAMO BOŽJIM PROROKOM; I KAKO BI LIJEPO NJEGOV SVETI
GROB MOGAO POSTATI KOLIJEVKOM SRETNOG RAZUMIJEVANJA,
POVODOM VJEČNIH DOBROTVORNIH SAVEZA.«

Tako u Novalisovu križarskom romanu Heinrich von Ofterdingen govori zarobljena Saracenka Zulima u Jeruzalemu. Time on upozorava na činjenicu koja se na žalost uvijek iznova zaboravljala, ili se nikad nije uzimala na znanje. Isus se u Kur'anu spominje u 15 sura odnosno u ukupno 93 ajeta. Po Kur'anu su, naime, a time i za cjelokupnu muslimansku kulturu, Isus i Marija (Merjem) dva visoko cijenjena stvorenja. Isus, na arapskom Isa, jest "Duh Božji", on je "Duh od Njega" (sura 4, 171) koji je dahom anđela Gabrijela (Džibril) bio usađen u njegovu djevičansku majku.

Willem Beuken is especially well-known for his four volumes of commentary on Isaiah 40-66 in the Dutch series, "De Prediking van het Oude Testament" (1979-89). Unfortunately, these volumes have not been translated. The appearance of the first of his projected two-volume commentary on Isaiah 13-39 in English is therefore all more welcome. The decision to assign the commentary on Isaiah 1-12 to another author is unusual, and it is apparently based on the view of the editorial board of the "Historical Commentary on the Old Testament" series that Isaiah 1-12 constitutes a distinct collection within the book of Isaiah. Although chapters 1-12 do function as a sub-unit within the larger book, critical discussion of these chapters at both the synchronic and diachronic levels has demonstrated repeatedly that they are closely tied to the present form of the book of Isaiah at large as well as to its compositional history. Indeed, scholars are increasingly recognizing that it is difficult even to separate chapters 1-39 and chapters 40-66 in the interpretation of the book. The decision to separate chapters 1-12 is even more difficult to defend. The absence of these chapters from Beuken's projected commentary is regrettable, particularly since many elements of these chapters must be considered in relation to chapters 28-39.

This does not prevent Beuken from offering a thorough and penetrating commentary on Isaiah 28-39, although his methodological focus prompts great strength in the diachronic understanding of these chapters. He states at the outset of the volume that the series "proposes to examine the relationship between the genesis of a text and its final form, between the centuries-old history of exegesis of a text and its contemporary expressions, determined as they are by a faith awareness rooted in the Enlightenment, and between the classical literary-historical approach and the methodologically multi-faceted exegesis of the present day" (p. ix). After stating appropriate warnings about the difficulties involved in attempting to reconstruct the compositional history of the book, particularly in eras prior to the Babylonian exile, he follows those who have argued for a seventh-century Josian or Assyrian redaction of the text. His understanding of the present literary form of the text tends to focus on colometry or verse structure and semantic features of the text. His understanding of the overall literary structure of the text, however, tends to be determined by his redaction-critical views rather than by purely synchronic considerations.

Beuken's redaction-critical presuppositions are evident in his introduction to chapters 28-39. He maintains that it is justifiable to view Isaiah 28-39 as "a unified whole" or "an autonomous segment" (p. 2) on several grounds: 1) Isaiah 24-27 constitutes

a relatively independent collection within the book; 2) there is a caesura at Isaiah 28, even though this chapter has many associations with the oracles against the nations in Isaiah 13-23; 3) there is another caesura after Isaiah 39 since Isaiah 40 "transports the reader into a completely different world" (p. 2). He analyzes the structure of the text from a redaction-critical standpoint, i.e., the basic text appears in chapters 28-33, which comprise six woe oracles directed against Israel (Isa 28:1-29; 29:1-14; 29:15-24; 30:1-33; 31:1-9) and a foreign oppressor (Isa 33:1-24).

The first original five oracles were reworked and expanded by an appeal to go into mourning (Isa 32:9-14) as part of the Assyrian/Josian redaction. This collection and the other original Isaian collection in Isaiah 2-12 were worked into the larger complex of chapters 1-39 prior to the exile. The so-called "minor Isaiah apocalypse" in Isaiah 34-35 were added during the final phases of the formation of the book where they now play a role in linking chapters 13-23 and 40-48 among other sections. Although Isaiah 36-39 owe much to the Assyrian/Josian redaction, they also now play a role in linking the major segments of the book. At the redactional level of the text, chapters 28-32 presume the fall of Jerusalem. They therefore stand in tension with chapters 36-39 witness to YHWH's fidelity to Jerusalem in averting destruction and deportation. The narrative serves as both warning (of judgment) and encouragement (for impending restoration). And yet the tension is not so much of opposition between judgment and restoration. Insofar as Isaiah 36-39 take up both YHWH's deliverance of Jerusalem from Sennacherib and the impending Babylonian exile, the tension appears to lie between judgment and the expectation of restoration that is not yet realized. Indeed, that tension appears throughout the book and even at its end where images of the corpses of the wicked follow upon the depiction of the return of exiles to Jerusalem.

To a large extent, Beuken's understanding of the tension appears to lie in his own relatively rigid hermeneutical perspective. He views judgment and restoration in opposition to each other, i.e., judgment entails the loss of land and must be rooted in the pre-exilic period whereas salvation comes after the (Babylonian) punishment and must be rooted in the exilic or post-exilic period. And yet it is striking that the book of Isaiah never calls for the loss of land or the destruction of Jerusalem, even though much of the book is explicitly or implicitly aware of the Babylonian exile. Restoration and judgment are inextricably linked throughout Isaiah--restoration necessarily follows judgment, both at the synchronic and the diachronic levels. This is the perspective, for example, of the

allegory concerning the processing of grain in Isa 28:23-29; grain must be beaten to remove the chaff so that it might be used for food that sustains life. In the present form of the text, this passage plays upon the images of the "crown of beauty" and "right judgment" in vv. 5-6 (which B. regards as a later addition) and of the foundation stone mentioned in v. 16, which look forward to Jerusalem's leading role over northern Israel once the corrupt northern leadership has been removed. Such a perspective hardly requires a redaction-critical separation between vv. 23-29 and the rest of the chapter. Judgment of the northern monarchy and the role that Jerusalem or the southern monarchy will play in northern Israel's future fits well with the interests of the prophet, who supports the righteous rule of the house of David in the late eighth century B.C.E. And yet Beuken is forced to conclude that the situation of oral preaching does not provide an explanatory framework for this passage. Despite its Isaian vocabulary, he maintains that Isa 28:23-29 is a wisdom text that calls for judgment. A far too rigid assessment of genre and a failure to recognize fully the links between a sub-unit and its larger literary context prompt him to dismember this text and to miss its overarching concerns.

Beuken's treatment of Isaiah 33, on the other hand, is a high point of this work. Based upon his own earlier study of the intertextual relationships between this chapter and the rest of the book, he argues that it is a "mirror text" that looks upon Isaiah 1-55 as a narrative whole. Its own progression from judgment to salvation prefigures the transition from Proto-Isaiah to Deutero-Isaiah in relation to divine judgment, G-d's kingship, lamentation, the tent metaphor, divine purpose, etc. Similar observations may be made about his treatment of Isaiah 34 and 35, both of which serve bridging functions between the first and second parts of the book.

Although one might posit a change in Beuken's perspective between the first portion of his commentary and the later portions, the change appears to be rooted in his focus on the posited authorial intent of any given passage, i.e., he focuses on the intention of the prophet or the later redactor/composer. He discusses redactional intent and perspective as well, but the author's intent tends to govern his reading of a text. Despite the criticisms mentioned above, this is a rich commentary that provides the reader with a wealth of textual, linguistic, and literary discussion. Readers will look forward to Beuken's next volume on Isaiah 13-27, and perhaps even to a translation of his earlier commentaries on Isaiah 40-66. One may hope that he will also find a way to treat Isaiah 1-12.

Berges

The German commentary series HThKAT (chief editor: Erich Zenger) is known by its beautiful graphic arrangement which makes the series especially user-friendly. In this volume, Berges, professor at the University of Münster, presents the first volume of his planned commentary on Isaiah 40–66. For questions about the relationship of chapters 49–55 to 40–48, we will have to wait for the second volume of Berges' commentary.

Awareness of the theological unity of chapters 1-66 is apparent in Berges' continuous contact with W. Beuken's volumes on First Isaiah in the same series. The first seventy pages (an eighth of the volume) offer a general introduction, including a detailed bibliography. Berges discusses the main stages of the history of scholarship, the historical setting, and the literary and rhetorical structure. Emphasizing the affinity with the psalms and the importance of "Zion" (missing in Ezekiel!), he sees a collective group of deported temple singers as authors. Since the advance of Cyrus (550) these Levites developed an "oratorio of hope." After participating in the first greater return (522/1) to the Judean homeland, their Zion theology provided the legitimation of their work, which was subsequently integrated into the growing book of the prophet Isaiah. Furthermore, their critical attitude against Babylon—a fruit of exilic experience—was integrated into chapters 13–14 and 21. The critique against idols—missing in the chapters 49–55 which are written from the view of those who had returned to Judah—stands at the beginning of the exilic struggle against the rather attractive Babylonian deities.

The dramatic character of the text—without a mediating narrator—does not point to a theater performance (against Watts and Baltzer), but to a "*Lesedrama*" which provokes the imagination of the reader/hearer. In the sequence of scenes, the speaker and the hearers witness directly the dramatic actions of YHWH. In contrast to a narrative which can temporarily leave the ongoing course of events by flashbacks, drama is fixed by the actual flow of time. Therefore, an analysis of the literary structure of the text's flow is indispensable for understanding the work and its dramatic progress (...)

Status Jungove psihologije u novije vrijeme ne može se jednoznačno odrediti, no zorna su bar dva trenda: po znanstveno, pa i scijentistički orijentiranim psiholozima Jung zapravo i nije psiholog nego moderno utjelovljenje okultnoga metafizičara, žreca i proroka. Po tom je poimanju cijela zgrada Jungove psihologije bezvrijedno okultno petljanje, i kao sustav još ranjivija na kritiku od Freudove, u dobroj mjeri diskreditirane psihoanalize. Budući da su empirijske i kvantitativne paradigme doživjele procvat u zadnjim desetljećima (kognitivna znanost, medicinsko imaginiranje mozga, neuropsihologija, računalne simulacije biokemijskih uzroka mentalnih poremećaja,..), Jungov pristup se u novom ozračju doima beznadno zastarjelim i neznanstvenim. S druge strane, Jungovi su sljedbenici uspjeli u integraciji analitičke psihologije u psihijatrijske nastavne planove u većini zapadnih sveučilišta, pa je Jungov pristup zadobio stanovitu akademsku respektabilnost. No, glavni utjecaj Junga nije u području medicine ili psihijatrijske terapije (uostalom, velik je dio jungovskih analitičara stekao diplome ne na medicinskim studijama, nego na umjetničkim i sličnim specijaliziranim institutima), već u širem području kulture, a napose u interpretaciji mitologije, te kao inspiracija u poljima književnosti, filma, vizualnih umjetnosti i sl. Simultano sa slabljenjem utjecaja u znanstvenim krugovima informatičkoga doba, Jungova nazočnost neprekidno raste u svim porama humanistike, a posebice u onome dijelu opće kulture modernoga doba zasićenome dominantnim materijalizmom i scijentizmom.

Molitva je stoga vrhunski čovjekov čin. To je istovremeno naporan i najlakši, najdragocjeniji, najljepši i najradosniji čin. Tako čitav čovjek postaje po molitvi sudionik milosti. U molitvi se čovjek svjesno opredjeljuje za Boga. Čovjek bez molitve ne može se spasiti. Sigurno se spašava onaj koji moli. Molitva je zapravo vrhunska djelatnost inteligencije, humanosti i dobrote. Zato nam je molitva potrebna svaki dan, u svakom času.

U nizu Katehetski radova Biblioteke Nacionalnog katehetskog ureda HBK spada rad Marinka Vidovića. Rad predstavlja jedinstveno razmišljanje o objavljenom Bogu u okviru različitih tema izabranog biblijskog sadržaja. Neiscrpna snaga Riječi Božje zapisane u Svetom Pismu, stalni je poziv čovjeku odgovoriti na Božji poziv vlastitom, ljudskom slobodom i obraćanjem. To se najprije odnosi na vjeroučitelje, kojima je ova knjiga i upućena.

Autorica povodom korizme, i specifičnosti križnih putova, u djelu „*U tišini pred Gospodinom*“ predstavlja niz poticaja za euharistijsko klanjanje. Knjiga je obogaćena ilustracijama u bojama koje vjernike dodatno vode kroz etape klanjanja.

[Ljubi] istinu, a laž [rabi] poput otrova.
[Neka] pravi trenutak prethodi riječima tvojim.
[Govori] kada ne priliči [biti tih], no [o] stvarima koje znadeš
[govori] (samo) [kada] to priliči.
[Riječ] koja u krivi čas dolazi, [odlika] je zlog uma.
Ne [rabi] riječi [kada] priliči djelovati.
Ne poželi [govoriti] prvi u [gomili].
[Premda je govor] vještina, vještina je i šutjeti.
[Bolje] je biti poražen [govoreći istinu], nego pobijediti [uz pomoć
obmane].
[Tko] pobijedi uz pomoć [obmane], [izgubio] je od istine.
[Neistinite riječi] [odlika] su zlih ljudi.
Do velike [nevolje mora prvo doći] da bi laž [postala nužna].
Ne obmanjuj [nikoga, a naročito] onoga koji traži [savjet].
[Ako govoriš] poslije [svih (drugih), bolje ćeš vidjeti] što je korisno.
[Vjeran] je onaj koji prednjači u svim [dobrim djelima].
Mudrost vodi [dušu] do mjesta [Boga].
[Istina nema drugog] roda [izuzev] mudrosti.
Narav [koja vjeruje ne] može [postati sklona] laganju.
Plašljiva [i ropska] narav [ne] može sudjelovati u vjeri.
Ako [vjeruješ, ono] što dolikuje govoriti [nije vrednije] od slušanja.
Kada [si] sa ljudima od vjere, [radije slušaj nego] govori.
[Mudar čovjek] slijedi Boga u dobrim djelima.

[Neka tvoj život] potvrdi [riječi tvoje pred onima koji] ih čuju.
Ono što [ne valja činiti], ni ne pomišljaj [činiti].
[Ne čini ono što ne] želiš [da ti se] i samome [dogodi].
[Mudar je] onaj [koji preporuča Boga] ljudima, [i Bog] više drži do
mudrih ljudi nego do vlastitih [djelâ].
[Poslije] Boga, nitko nije tako slobodan kao mudri ljudi.
[Sve] što Bog posjeduje, i mudar čovjek ima.
Sve što je loše, neprijateljsko je Bogu.
Ondje gdje ti je misao, ondje je i tvoja dobrota.
Onaj koji [ne] čini zla duši, ne čini (to) ni čovjeku.

*Nakon Boga, poštuj [mudrog] čovjeka, [jer on] je sluga [Božji].
[Učiniti] tijelo svoje [duše] bremenom zove se [ponos], no biti kadar
[obuzdati] ga [obzirno] kada [se za tim ukaže potreba, predstavlja]
blaženost.*

*da mač koji ubija čovjeka nikad ne nastane; no ako i nastane, reci
umom svojim da on ne postoji.*

*[Ne dozvoli] da te nezahvalan čovjek odvrati od toga da činiš
[dobro].*

[Veliko] ćeš dobro uživati, ako [potrebitome] dađeš od srca.

*Gorljiv budi u nastojanju da svakoga pobijediš u razboritosti; budi
samodostatan.*

Bolje je služiti drugima, nego primorati druge da ti služe.

*Ne treba štovati filozofa koji je vanjsko tijelo, već onoga koji je
filozof u skladu sa unutarnjim čovjekom.*

Ovaj Križni put jedinstven je po tome što u svakoj od postaja u jednu meditativnu cjelinu spaja tekstove i ilustracije Križnoga puta što ga je u mozaiku izradio p. Marko Ivan Rupnik s umjetnicima iz Ateljea Centra Aletti te misli iz spisa crkvenih otaca Istoka i Zapada. Zahvaljujući tome međusobnom prožimanju, svaka od postaja Križnoga puta, osim što je izniman molitveno-meditativni predložak, istodobno je i svjedočanstvo bogatstva kršćanske duhovnosti i umjetnosti.

Na prizorima Križnoga puta izrađena u mozaiku vide se samo dijelovi lica i oči kako bi se sva duhovna snaga usredotočila na lice, na pogled, jer lice odražava osobu. "Bol cvate u ljepoti", kaže pjesnik, a u prizorima Rupnikova Križnoga puta bol se pretače u vječnu Ljepotu koja ne prestaje ponovno davati smisao životnome putu svake osobe.

Misliva i navodima iz drevnih kršćanskih spisa koji prate svaku od postaja Križnoga puta jasno se očituje da ova pobožnost, nastala u drugome tisućljeću na kršćanskome Zapadu, svoje duhovne, liturgijske i dogmatske korijene proteže u srce kršćanskoga otajstva koje su kršćanske oči oduvijek kontemplirale.

Marko Ivan Rupnik plodan je duhovni pisac s tridesetak objavljenih naslova, a do sada su u izdanju Verbuma objavljene njegove knjige *Bacio mu se oko vrata* i *U vatri gorućega grma*.

Antologija tekstova križnoga puta dvadesetak hrvatskih pjesnika.

"Knjiga je presjek pjesničkoga spleta misli i osjećaja što ih je hrvatski pjesnički genij iskazivao stojeći pred misterijem križnoga puta - muke i smrti našega spasitelja i otkupitelja Isusa Krista. Pjesnička je riječ tako i ovdje izraz snažne, duboke vjere, ali je nedvojbeno i izraz duše koju obilježiše i 'sati sumnje, sati bola', časovi zdvajanja nad ljudskom i narodnom sudbinom, časovi 'zgranutosti nad zlom'", napisao je u predgovoru urednik knjige dr. Vladimir Lončarević, koji se potrudio pronaći i izabrati najvrjednija ostvarenja koja su, najčešće, bila razasuta po različitim knjigama, časopisima, revijama, listovima, antologijama, zbornicima, te na internetu.

"Želio sam da ovo ne bude knjiga jedanput ili, ako je sretnije sudbine, dva-tri puta otvorena, nego knjiga koja će poslužiti svima koji požele izmoliti križni put, sami ili u zajednici vjernika, posebice u zajednicama mladih, a zašto ne i u svećeničkim koronama i u redovničkim zajednicama, prije svega u korizmi, ali i u koje god vrijeme kada prigoda dopušta. Pri tome mogu zamisliti da će biti prilika u kojima će se od raznih pjesnika uzeti razne postaje te ispreplesti u mnogim inačicama, pa će tako biti stvarana sasvim nova pjesnička pletiva. Tako će i molitelji na svoj način sudjelovati u činu pjesničko-molitvene kreacije", ističe u predgovoru svoju želju dr. Lončarević koji je u pogovoru napisao cijeli esej o mucu Kristovoj kao nadahnuću brojnim hrvatskim autorima u povijesti te percepciji istoga u hrvatskoj književnosti.

Uz mnoštvo zanimljivosti, antologija je uređena na način da započinje s prilogom najstarijeg autora. Prvi prilog "Via crucis omnium peccatorum misserimi" djelo je Vladimira Nazora (1876-1949.) iz Postira na Braču, a zadnji, sonetni vijenac "Put križa - Kruna ol šonjetih" Siniše Vukovića (1973.), pisan je čakavicom iz Selaca na Braču.

Na kraju knjige objavljene su i biografske bilješke o svim autorima.

Put, istina i život - Sonetni vijenac

Križni put Nikše Krpetića, hrvatskoga glazbenika i pisca, sadrži dva sadržajno upotpunjujuća dijela: poetski i prozni. Poetski dio, naslovljen "Put, istina i život" čini 15 soneta, najzahtjevnije književne strukture, u kojima autor promišlja o svakoj postaji Isusove muke.

Prozni dio čini sama pobožnost križnoga puta - liturgijski odmjerenog, sadržajno zgusnutog i književno slikovitog, s naglaskom na zbilji i emociji. Uz pojedine postaje autor izlaže kratko razmišljanje i odgovarajuću molitvu.

Kao što je u pogovoru istaknuo Drago Šimundža, "autor je svjestan pashalnog misterija i milosne stvarnosti, konkretne zbilje i njezina praktičnog značenja u našem radu i životu. U tome je svjetlu vjernički ponesen i stilski izražajan. Naglasak mu je na kalvarijskim prizorima i dubinskoj refleksiji o Kristovoj muci i našem spasenju. Poetska mu se inspiracija pritom u obojim verzijama spontano prelijeva u predmetnu reljefnost i poetsku osjećajnost. U tom ozračju kontemplativno i poticajno djeluje."

Križni put bogato je likovno opremljen ilustracijama djela hrvatskoga umjetnika Josipa Botterija Dinija.

Autor se bavi pitanjima identiteta Makedonaca, putovima slobode i afirmacijem te prikazuje njihovu baštinu i kršćanstvo kroz stoljeća.

Nadalje, autor donosi riječi prof. dr. Julija Kolarića koji se bavi „fenomenom Ohrida“ te mišljenje prof. dr. Jovana Belčovskog koji je kronologiji dao nadasve potrebnu širinu.

Kušarova razmatranja ljudske seksualnosti oslanjaju se na "Ispovjesti" sv. Augustina, točnije na one momente gdje on govori o svojem raskalašenom i neurednom životu. Opće je poznata stvar da je Augustin bio ženoljubac prve kategorije. To stvara dodatnu ugodu crkvenim kritičarima, jer im se vjerojatno čini da ako je takav bio jedan sv. Augustin, što ne bi mogli i oni.

„Tko daje, dobiva!“

Imati da bi se dalo!

Strah nas je primati!

Autorica govori o lojalnosti kroz psihološki okvir, a pritom se posve obazire na međugeneracijske odnose u obitelji. Pokušava definirati osnovne koncepte koje se tiču davanja i primanja, te prikazuje zašto je to bitno i kako nas može činiti sretnima.

Crkva za uzor svjetovnim franjevcima stavila dvije kraljevske osobe - Elizabetu i Ljudevita. Htjelo se pokazati da i oni koji imaju izobilje mogu živjeti evanđelje u siromaštvu i jednostavnosti i poslušnosti prema Bogu. Ljudevit je primjer kralja koji uz svu vlast i bogatstvo redovito svakodnevno moli časoslov, posti sve postove i drži sve propise Crkve. Sv. Ljudevit zapamćen je kao uzorni kršćanski vladar koji je u svom kraljevstvu promicao pravednost, Bogoljublje i čovjekoljublje. Kao dobar otac upućivao je svoju djecu u prave kršćanske vrijednosti, rekao je Batorović, dodavši kako su to vrednote koje se moraju živjeti u svako vrijeme.

O duhovnom profilu i franjevačkim elementima u životu francuskoga kralja sv. Ljudevita govorio je fra Ljudevit Maračić. Kralj Ljudevit živio je u isto doba kao sv. Elizabeta i s njom su ga čak povezivale daleke rodbinske veze, premda se nisu poznavali. On pokazuje da i pod teretom krune može kucati iskreno kršćansko i franjevačko srce i svi smo ponosni što je ostavio duboki trag u kršćanskom životu, i time obogatio europsku uljudbu, što nisu mogli zaniijekati ni dokazani neprijatelji Crkve, poput Voltairea, rekao je Maračić. Na Ljudevitov duhovni život utjecali su redovnici, i to ne samo kao dvorski kapelani, nego i duhovni učitelji. Često ih je pozivao za svoj stol, među njima i sv. Tomu Akvinskoga, s kojim se upuštao u filozofske razgovore. No, kralj je više volio franjevačke redovnike, među kojima mu je posebno drag i blizak bio fra Pacifik kojeg je Franjo Asiški poslao u Francusku, a kraljevski dvor ga zamolio da ostane tamo kao stalni gost. Tako je došao u vezu s mladim kraljem Ljudevitom i prenosio mu duhovne misli Franje Asiškoga. Oduševljenje kralja Franjom je raslo, te je svoj život počeo prilagođavati franjevačkom stilu i duhu. Evanđelje i svijet, siromaštvo i bogatstvo, raskoš i poniznost, čast i križ, društvo i samoća, slavlja i molitve, veličina i malenost, obilje hrane i post, posjedovanje svega i asketska

jednostavnost vrijednosti su međusobno suprotne, te jedna drugu isključuju, no za Ljudevita baš zahvaljujući franjevačkom shvaćanju života i uravnoteženosti njegova duha sva su ta proturječja i izazovi spojeni u skladnu i plodnu cjelinu.

Nakon prikaza vremena u kojem je živio splitski humanist, njegova života i djela, autor izlaže razne vidove njegove teološke i duhovne misli. To su prilozi posvećeni otajstvu crkve, pripadnosti Marulića duhovnosti *devotio* moderne, ulozi Svetog pisma u Marulića, liku BD Marije, sakramentu pomirenja i pokore. Drugi dio donosi znanstvena priopćenja o Marulićevoj aktualnosti, o njegovu nepoznatom životopisu te o Marulićevu autorstvu jedne pjesme.

„Mladi Stepinac – pisma zaručnici“, naslov je knjige autora fra Ivona Ćuka koji se potpisao pseudonimom Dian Baton. U knjizi je objavljena korespondencija dvadesetpetogodišnjeg Alojzija Stepinca s Marijom Horvat, svojom zaručnicom. Tako uređenu građu fra Ivo je čitao u hrvatskom programu Radio Vatikana u razdoblju od 27. siječnja do 13. ožujka 1975. godine.

"Bio je to mladenački život – bez sjene, uzor mladog kršćanina svih vremena. Velikani se ne rađaju nego postaju, a Stepinac je bio velik davno prije nego što se to moglo vidjeti u punom sjaju, što pokazuju i ta sačuvana pisma", stoji u pogovoru knjige.

"Za nadati se kako će očekivano širenje obilježavanja Svjetskog dana braka biti poticaj da se brak u hrvatskom društvu počne manje omalovažavati, a više cijeniti", poručuju hrvatski biskupi koji su tim povodom objavili i pisma blaženog kardinala Alojzija Stepinca koje je slao svojoj zaručnici.

„Volio bih da ova knjižica bude himna radosti, poziv na svjetlost, poklik ljepoti i ljubavi“, piše u proslovu autor ove knjige pater Ceyrac, u nas nešto manje poznati francuski isusovac i misionar u Indiji od davne 1937. godine. Pater Ceyrac danas ima 96 godina i još ne staje na evanđeoskome putu služenja. U svojoj domovini taj je prijatelj najsiromašnijih poznat koliko i Majka Terezija, a prema riječima bivšeg francuskog predsjednika Jacquesa Chiraca, koji je napisao predgovor ovoj knjizi, on stoji uz bok sv. Vinku Paulskom, tako omiljenom Francuzima. „Pater Ceyrac, Vi ste muž koji pobjeđuje bijedu. Čovjek koji se svom snagom vjere i ljubavi svakodnevno bori protiv hude sudbe koja bije i vrijeđa ljudsku prirodu. Vi ste čovjek koji omogućuje budućnost, svjesni poput Camusa da 'ako čovjek ne uspije pomiriti pravdu i slobodu, onda ne uspijeva ni u čemu'“, piše Chirac. Ova je knjiga svjedočanstvo o razlozima jedne svećeničke i kršćanske veličine sazdane na evanđeoskim temeljima.

„Ti si

Koji jesi.

Ne mogu te pojmiti; kad bih te pojmio,

Ti više ne bi bio ti.“

Razmatranja ove knjige žele potaći na spasonosan razgovor s Bogom. Autor se kroz pjesme, koje su također i molitve, obraća čitatelju.

Pjesme su svrstane u 3 grupe:

- Ja sam: Bog se obraća čovjeku.
- Ti si: Mi se obraćamo Bogu
- Mi smo: Posviješćujemo si što Bog u nama čini

Obiteljske molitve i meditacije sabrane u ovoj knjizi pomoći će kršćanskim obiteljima u zajedničkoj molitvi i susretu s Božjom riječju, a sve polazeći od konkretne stvarnosti, od svakodnevnih iskustva, događanja i promišljanja.

Dotičući se četrdesetak ključnih životnih stvarnosti poput uspjeha, rada, zdravlja, bolesti, starosti, smrti, hrabrosti, prijateljstva, bračne i roditeljske ljubavi, priređivači Piero Rattin i Gregorio Vivaldelli daju poticajne misli za svaku pojedinu situaciju koju potom prati vlastito čitanje iz Svetoga pisma, kratko razmatranje te molitva.

Potaknuta konkretnim životnim potrebama ova knjiga odgovara na očekivanja mnogih: u prvome redu obitelji, a potom i svih koji djeluju u pastoralu, kao vodič kroz molitvu u različitim svakodnevnim situacijama u kojima se može naći svaki čovjek.

Autor u djelu iznosi obveze i prava vjernika laika. Obveze i prava evangelizacije; zauzimanje i ponašanje laika u političkom životu. Nadalje govori o dužnostima preko ženidbe, odgoja djece; o suradnji laika s vlastima zemlje te govori o potrebnom doprinosu u naučiteljskoj službi crkve. Na kraju se dotiče laika u zakonu kanona istočnih crkava.

Potresna životna priča o Sergeju, istaknutom članu sovjetske poslijeratne mladeži i progonitelju kršćana.

Kao desetogodišnjak Sergej prihvaća "zakon jačega". Mladost provodi kao pitomac i uzdanica Pomorske akademije u Lenjingradu. Zahvaljujući izvanrednoj intelektualnoj nadarenosti postaje animator mladih komunista. Uskoro zadobiva još veće povjerenje i postaje vođa posebne jedinice koja svim raspoloživim sredstvima zatire kršćansku vjeru.

Do 1970. Sergej vodi 150 ekspedicija. Zatvara, tuče i okrutno progona kršćane koji se u malim skupinama sastaju na molitvu. Međutim, kad je ugledao krv na licu djevojke Nataše i njezin blagi pogled pun dobrote, odlučio je promijeniti svoj život.

Pobjegao je u Kanadu gdje započinje svjedočiti o zadivljujućem primjeru kršćana u Sovjetskom Savezu. Njegov mladi život prerano je prekinuo plaćeni ubojica.

Knjiga "Oprosti mi, Nataša" i danas svjedoči o neuništivoj vjeri kršćana.

"Ti koji želiš ljubav one u zrelijoj dobi, budeš li samo ustrajao, steći ćeš doličnu nagradu."

Ovidije je poslije Vergilija najčitaniji rimski pjesnik koji je još za života stekao priznanje i slavu. Njegovu popularnost najbolje osvjetljuje činjenica što mu se stihovi nalaze i na zidovima nekih palača u Pompejima.

Knjiga o. Placida Belavića (1868. – 1957.) «Poviest samostana i crkve šarengradske» sastoji se od članaka autora tiskanih pod gornjim naslovom, 1911. godine u «Sriemskim novinama» u Vukovaru. Knjigu je priredio Mato Batorović, koji je sa šarengradskim župnikom fra Budumirom Cvitkovićem (1945. –2009.) i osmislio ovo izdanje. Životopis o. Placida Belavića pronašli smo u samostanskom arhivu autora dugogodišnjeg šarengradskog župnika o. Viktora Crnkovića (1908. – 2000.), Belavićevu bibliografiju knjiga priredio je M. Batorović koji je u suradnji s dr. fra Ivanom Damišem načinio i Prilog bibliografiji članaka o. Placida Belavića. Izdavač knjige je Župni ured sv. Petra i Pavla u Šarengradu, a izdanje su pomogli: Mjesni odbor Šarengrad, «Hidromont», Vukovar i Vinkovački vodovod i kanalizacija, Vinkovci.

S uvodima i komentarima

Ova zbirka, koja se po prvi put u ovakvom obliku nudi našoj javnosti, željela bi poslužiti onim vjernicima, pojedincima i zajednicama, koji imaju veću potrebu za moljenje i meditiranje svetopisamskih pjesama (psalmi) i lirskih tekstova (kantici) koje kršćanski vjernici susreću u liturgiji, a osobito u molitvi Časoslova naroda Božjega.

Psalmi spadaju u onaj dio svjetske književnosti - vjerske pjesme, ode i himni - koja je zajednička antiknoj književnosti Mezopotamije, Egipta i Palestine i odražavaju vjerske osjećaje starozavjetnog izabranog naroda u njegovim žalostima i radostima, tjeskobama i plaču, u pobjedama i porazim kao i u zazivanju Božje pomoći i zahvaljivanju za isprošena veličanstvena djela. Kantika ili hvalospjeva ima i u Starom i u Novom zavjetu, a u liturgiju ih je preuzela već ranokršćanska Crkva iščitavajući ih u svjetlu događaja Isusa Krista. Na to upućuje i tekst sv. Pavla u Kol 3, 16: »U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljujte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu!«

Ova je knjiga nastavak niza patera Alfreda Schneidera. U njoj se govori o Božjoj objavi koja želi svakoga dotaknuti na njemu prikladan način i omogućiti mu spasonosan odgovor, o njezinoj povijesti i kako se ona pokazuje u Starome i Novome zavjetu.

»Ova knjiga govori o Romerovu životnom putu. Posebnu pažnju posvećuje njegovu razvitku, njegovoj promjeni i obraćanju te pozorno slijedi razvoj njegovih stajališta i njegova unutarnja raspoloženja. Autor se, osim na izvore koji su objavljeni samo na španjolskom jeziku, oslanja i na mnogovrojne razgovore koje je vodio s ljudima bliskim Romeru. Kao središnje elemente Romerove duhovnosti ističe molitvu, zapažanje i tumačenje znakova vremena te opredjeljenje za siromašne. Gradeći poveznicu prema čitateljima Martin Maier nastoji pokazati kako veza između mistike i politike, kako ju je živio Romero, i danas može biti izvorom inspiracije za izgradnju pravednijeg i ljudskijeg svijeta.« (iz pogovora)

Oscar Romero je bio nadbiskup San Salvadora. Zbog svog zalaganja protiv političkih, socijalnih i ekonomskih nepravdi ubijen je tijekom građanskoga rata koji je u toj zemlji bjesnio 80-ih godina prošloga stoljeća.

U svakom od naroda sto posjeduju vičestoljetnu pismenost i književnost postoje ona umjetnička djela o kojima, kad se jednom počne pisati, nastaje prava lavina obavijesti, rasprava, tumačenja, prepirki i ocjena. Na području germanistike (bilo jezikoslovne, bilo književne), osobito pak one koja se bavi starijim razdobljem, niti jedna duhovna tvorevina nije toliko omiljen i toliko pretresan predmet kao NIBELUNGLIED. U najširim, priručničkim, natuknicama obično se kaže kako je dotično djelo nastalo negdje oko 1200-te godine, da ga je vjerojatno napisao neimenovani austrijski pjesnik i da se temelji na starim germanskim sagama.

Princ **Siegfried**, sin kralja Siegmunda i vladara Nibelunga, sa čarobnim mačem krene prema dvoru kralja **Gunthera** u gradu Wormsu kako bi zaprosio ruku princeze **Kriemhild**. Na svojem putu sretne kralja patuljaka Albericha koji mu otkrije blago Nibelunga u jednoj pećini te ubije zmaja i okupa se u njegovoj krvi, što ga učini nepobjedivim, osim jednog dijela na njegovom tijelu koje je bilo pokriveno listom i koji je ostao njegova „Ahilova peta“. Uz to, dobije i plašt koji ga čini nevidljivim. Kako bi osvojio srce princeze Kriemhild koje voli, Siegfried pomogne njenom bratu Guntheru da zaprosi ruku zle princeze Brunhild, vladarice Islanda, koja će se udati samo za muškarca koji ju pobijedi u seriji teških zadataka. Uz upotrebu svoje čarolije, Siegfried uspije riješiti zadaće ali stekne novog neprijatelja, **Hagena**, Guntherovog polubrata. Kada sazna da je bila prevarena kada se udala za Gunthera, Brunhilda se odluči osvetiti Siegfriedu. Hagen ga ubije kada sazna za njegovu slabu točku...

Meditacije i vrjednovanja kršćanske prisutnosti u svakodnevici

U svojoj četvrtoj knjizi sličnoga karaktera autor pokušava, na način meditacije i kraćih novinskih članaka, spojiti duhovno i crkveno promišljanje sa zauzetim društvenim i kulturnim djelovanjem.

Svoje meditacije je tijekom više od deset godina izgovarao na Prvome programu Hrvatskoga radija, na Radio Sljemenu, pokatkad i na Hrvatskome katoličkom radiju, a u Večernjem listu je, s kraćom pauzom, u dva navrata pisao tjedne, odnosno dnevne kolumne i prigodne priče. Neke članke pisao je i za Kanu, kao i za druge listove poput Vjesnika i Kvarnerskog veza.

U svim tim raznorodnim tekstovima, objavljenim u ovoj knjizi, autor promišlja svakodnevicu u svjetlu kršćanske vjere, a radi se o pokušaju - kako ga on naznačuje - duhovnoga graditeljstva koje, gotovo paradoksalno, leži u temelju svakoga materijalnog graditeljstva.

Naime, prema mišljenju Heinricha Heinea "katedrale su gradila uvjerenja". Ovdje je uglavnom riječ o takvim uvjerenjima i promišljanjima.

Jean Monbourquette, o. m. i., bio je tijekom mnogo godina profesor na Pastoralnom institutu Sveučilišta sv. Pavla u Ottawi, osobito u predmetu "Rad grupe za obitelj i za zajednicu. Pokrenuo je na stotine odgojnih radionica za različite skupine: za profesionalce, za popularne grupe, za parove i roditelje. Napisao je više bestselera iz psihologije i ljudskoga rasta, poput ovih: *Iznova živjeti* (Aimer, perdre, grandir); *Kako oprostiti* (Comment pardonner?); *Apprivoiser son ombre*; *Svakomu svoje poslanje* (A chacun sa mission); *De lestime de soi a lestime de Soi*; *Za samosvojnu djecu* (Pour des enfants autonomes), i dr. Ovo je njegova peta knjiga u Biblioteci "Oko tri ujutro".

Bi li trebalo vraćati se stotinama stoljeća unatrag pa da se u muškarca otkrije atavizam koji ga je nagnao da postane lovac, ratnik i zaštitnik vlastite obitelji i svojega klana, teška srca. Uostalom, znamo da je muško sklono spašavati vlastitu čast i čast svojih. Potječe li muški ponos od straha da će biti ponižen.

U pred-adolescenciji, ljudi heteroseksualci imaju tendenciju prezirati ženske vrijednosti. Kasnije, u svome odrastanju, moraju se pomiriti s tim istim vrijednostima koje su držali nesvjesnima do zrelosti. Jung je tvrdio da zrelost muškaraca mora nužno proći kroz prihvaćanje i integraciju ženskih vrijednosti. Ideal muškarca, za Carla Junga, jest čekati skladan brak svoje muškosti i svoje ženskosti...

Strasti s kojima se borimo filozofi poimaju kao poroke u koje ljudi zapadaju vlastitom krivnjom; zbog toga ih običavaju ismijavati, plakati na njima i upućivati prijekore, a oni koji hoće izgledati većim svecima od drugih običavaju ih i proklinjati. Na taj način misle da su napravili nešto božansko i vjeruju da su dostigli vrhunac mudrosti kad na razne načine hvale ljudsku narav koje nigdje nema, i kad onu, koja uistinu postoji, nipodaštavaju u svojim iskazima. Oni naime ljude ne poimaju onakvima kakvi jesu, nego onakvima kakvima bi željeli da budu: odatle je došlo do toga da oni ponajvećma umjesto etike pišu satiru, te nikada nisu smislili neki politički nauk koji bi bio koristan, nego samo one koji predstavljaju utvare te se mogu primijeniti ili u utopiji ili u onom zlatnom dobu o kojem pišu pjesnici, a u kojem su najmanje potrebni. Budući da se vjeruje kako u svim korisnim znanostima, a ponajvećma u političkom nauku, postoji neslaganje između teorije i prakse, onda se i za teoretičare odnosno filozofe vjeruje da su najnepogodniji za upravljanje državom.

Političko djelovanje vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera sveobuhvatna je analiza Stadlerova djelovanja kao vrhbosanskog nadbiskupa (1882.-1918). Autor knjige Zoran Grijak Stadlerovo djelovanje u Bosni i Hercegovini istražio je u širem sklopu vjerskih, kulturnih, političkih, gospodarskih i socijalnih procesa u Habsburškoj Monarhiji i Europi.

Nakon analize historiografskih interpretacija uloge Josipa Stadlera u vjerskom, nacionalno-političkom, socijalnom i kulturnom životu bosanskohercegovačkih Hrvata od 1882. do 1918. godine, autor je obradio bosanskohercegovački ustanak (1875.-1878.) i austrougarsko zauzeće Bosne i Hercegovine 1878. godine te proces uspostave i institucionalne organizacije Vrhbosanske nadbiskupije. Istražio je i ocijenio u dosadašnjoj historiografiji zanemarena ili tendenciozno interpretirana pitanja vezana uz Stadlerovo djelovanje. Posebice je autor istražio kakav je bio Stadlerov odnos prema nekatoličkim zajednicama u Bosni i Hercegovini: prema bosanskohercegovačkim Srbima, Srpskoj pravoslavnoj crkvi, srpskoj nacionalnoj ideologiji i njezinoj velikosrpskoj sastavnici te prema srpskoj borbi za vjersko-prosvjetnu autonomiju i srpskom nacionalnom pokretu u Bosni i Hercegovini; prema bosanskohercegovačkim muslimanima, programu njihova političkog vodstva i muslimanskom pokretu za vakufsko-mearifsku (vjersko-prosvjetnu) autonomiju te prema mogućnosti njihova uključivanja u hrvatski nacionalno-integracijski proces.

Analiziran je i Stadlerov utjecaj na nacionalno-političko konstituiranje bosanskohercegovačkih Hrvata početkom 20. stoljeća te njegova uloga u sukobu između dviju političkih organizacija bosanskohercegovačkih Hrvata:

Hrvatske narodne zajednice i Hrvatske katoličke udruge i, s tim u svezi, u sukobu između Vrhbosanskog ordinarijata i bosanskohercegovačkih franjevac. Među ostalim problemima vezanim uz Stadlerovo djelovanje autor je istražio političke komponente njegova vjerskog djelovanja, koje su se napose očitovale u njegovu radu na promicanju jedinstva između Katoličke i Pravoslavne crkve putem crkvene unije.

Istražene su i Stadlerove ideje o rješenju državnopravnog statusa Bosne i Hercegovine, njegove u historiografiji uglavnom nepoznate intervencije kod utjecajnih međunarodnih čimbenika u prilog rješenja državnopravnog položaja Bosne i Hercegovine, njegov odnos prema političkim čimbenicima u Kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji, Austriji, Ugarskoj i Monarhiji kao cjelini te njegov odnos prema slavenskoj i južnoslavenskoj ideji i prema nacionalno-političkom jugoslavenstvu.

Ocijenjeni su i Stadlerova uloga u vjerskom i nacionalno-političkom djelovanju hrvatskog episkopata od početka 20. stoljeća do 1918. godine, uzroci negativnog Stadlerova odnosa prema liberalizmu i sekularizacijskim procesima u hrvatskom društvu te brojna druga pitanja vezana uz Stadlerovo djelovanje od 1882. do 1918. godine.

„Jednom, kada ne bude straha, saznat će se istina o meni“

Postulatura blaženog Alojzija Stepinca je o 50. obljetnici njegove smrti objavila knjigu "Blaženi Alojzije Stepinac - svjedok evanđelja ljubavi".

Trilogija sa 692 dokumenta nadbiskupa Stepinca iz razdoblja od 1933. do 1998. godine i svjedočanstvima o njegovu spašavanju ugroženih ljudi, žrtava represivnih režima, gladi, rata i vremenskih nepogoda.

Nije on samo moj otac,
nego otac sviju nas,
otac kojemu se trebam moliti.
Tako me i osobna molitva
povezuje sa svim ljudima.
I ja sa zemlje gledam prema nebu.
Bog odozgor ulazi u moj život.
Otvara nada mnogom nebo,
da bi se moji obzori proširili.

Evo molitava koje se mogu primijeniti za osobno moljenje. Jutarnjih i večernjih molitava za svaki dan u tjednu. Uživljenih u situaciju molitelja. „Molitve koje sam napisao neka ti pomognu izraziti misli koje su u tebi, a za koje ne nalaziš riječi. Neka podupru tvoju molitvu. Mnogi ljudi pripovijedaju da ne znaju kako moliti. Službene molitve su im previše strane. S vlastitim se riječima teško nose. Zato ti u ovim molitvama želim posuditi riječi. Želim ti da te riječi više približe k Bogu, da u riječima osjetiš Božju spasonosnu i ljubeću blizinu i da u tebi pri moljenju nastane slika milosrdnoga i dobroga Boga pred kojim možeš izreći što je u tebi. Ali riječi te hoće i potaknuti da tražiš vlastite riječi koje bolje odgovaraju. Pokušao sam „Oče naš“ protumačiti ti tako da to može postati tvoja vlastita molitva. Kad ju moliš, sudjeluješ zajedno s mnogim ljudima koji su ove riječi izgovarali prije tebe i u njima pronalazili put k Bogu. Možeš sebi zamisliti da pokojni, koje si poznavao, govore sada ove riječi u nebu, ali otvorenih očiju koje gledaju Onoga kojemu su ove riječi upravljene. Zato ti želim da ti ovaj molitvenik pomogne steći novu radost u molitvi i iskusiti molitvu kao mjesto na kojemu tvoja duša diše, na kojemu se tvoje srce širi i na kojemu se osjećaš nošen Božjom ljubavlju“ (Anselm Grün).

„O svećenicima se često i puno govori, ali površno; od njih se puno očekuje, gledamo ih na svoju, a ne na Kristovu sliku; svećenik je Božji dar, uzet od svijeta, živi u svijetu, na raspolaganju je svijetu, ali ne pripada svijetu; sluga je, smrtan je, svjetlo je, sol je, njegova poruka Isusova je poruka; najtraženiji je i najnesхваćeniji čovjek, najvoljeniji i najomraženiji...“

Ova knjiga nije teološka rasprava o svećeništvu, nego samo skroman doprinos kako bi kršćani mogli vidjeti više od vanjske ljuske, dublje, u srce i u životne radosti i patnje svećenika, te kako bi i sam svećenik mogao razmatrati dubine siromaštva skrivene u njemu samome, ali i vrtoglave visine na koje ga je svećeničkim posvećenjem uzvisio Gospodin.

Primjer služenja Majke Terezije, nasljedovanju je privukao mnoštvo angažiranih žena i muškaraca. Družba danas broji oko 4.000 misionarki ljubavi raspoređenih u 600 misijskih kuća, u 123 zemlje. Svjedočanstva Majke Terezije iz Glasa Koncila sakupljena su i u knjige. Knjiga Luke Depola *Snaga kruha s tekstovima nagovorâ i meditacijâ Majke Terezije* doživjela je više izdanja. Neposredno nakon njezine smrti objavljena je i druga knjiga istoga autora *Tako je govorila Majka Terezija: Bog te ljubi*, u kojoj su sakupljeni članci iz Glasa Koncila objavljivani u razdoblju od 1976. do 1997. godine te ključni pojmovi njezinoga života i svjetonazora, prikupljeni iz njezinih govora.

Dostojanstvo i narav ljudske spolnosti

Uništene obitelji, abortusi, AIDS, pornografija, pedofilija, spolna zlostavljanja, homoseksualni "brakovi" – nalazimo se usred duboke krize spolnosti. Postoji li izlaz? Za doba poput ovoga dan nam je papa Ivan Pavao II. i njegova "teologija tijela", tj. njegov nauk o tijelu i ljudskoj spolnosti. Najpoznatiji popularizator teologije tijela Ivana Pavla II. Christopher West u ovoj knjizi na jednostavan i svakome razumljiv način nudi sažetak Papina učenja o spolnosti.

Teologija tijela za početnike istražuje duboku povezanost između spolnosti i najdubljih pitanja ljudske egzistencije, obrađujući ključne teme:

- Što je smisao života?*
- Zašto nas je Bog stvorio kao muško i žensko i koja je svrha spolnosti?*
- Kako možemo postići istinsku sreću na zemlji?*
- Koja je uloga braka i spolnosti u braku?*
- Kako možemo iskusiti ljubav za kojom čeznemo u dubini svojih srca?*

Svojim sadržajem i jednostavnim pristupom ova će knjiga biti od koristi svima koje žele upoznati dostojanstvo i narav ljudske spolnosti.

U ovoj se knjizi nalaze članci koji su tiskani u raznim časopisima i zbornicima. Većina ih je ostala nepromijenjena, u jednim je stavljen drukčiji naslov, u drugim su načinjene neznatne izmjene, a u trećima su izvršene veće promjene. Knjiga ima dva dijela: u prvome su članci i studije s područja teologije, u drugome iz liturgike. Neki prilozi dodiruju oba područja ili se prožimaju pa bi naslov djela mogao biti i Teološko-liturgijske teme. Nadam se da će ovačko prikupljeni i povezani članci u jednoj knjizi biti od koristi svima koje zanimaju dotična područja, napose studentima Teološkoga studija Filozofsko-teološkoga instituta Družbe Isusove i Studija religijskih znanosti Filozofskoga fakulteta Družbe Isusove u Zagrebu.

"Te riječi su britva ranjenom srcu mom."

Tit Andronik prva je od deset tragedija koje je Shakespeare napisao. Nastala je potkraj 1593. godine, vjerojatno nakon prve njegove dramske tetarologije iz engleske povijesti.

Kad se govori o bračnim savjetima, odmah se pomišlja na krajnje slučajeve, na opasnost rastave, na žestoke svađe ili čak na tučnjave. Ali ima i mnogo drugih slučajeva koji zaslužuju našu pažnju i brigu jer je i njihov brak u mnogom pogledu promašen: doduše žive bez tučnjave i teških sukoba, ali na međusobnoj udaljenosti - nedostaje im pravo međusobno razumijevanje.

Traženje odgovora na mnoga pitanja — provjeravanje prethodno usvojenih istina, bilo da su one znanstvene, filozofske ili, npr. religijske, te stvaranje sustava znanja — predstavlja jednu od temeljnih osobitosti po kojima se razlikujemo od ostalih živih bića. Te su duhovne aktivnosti od posebnog značaja, ne samo za dobrobit, već i za opstojnost i razvitak, ljudskoga roda. Ljudi bi morali težiti svijesti koja zna sve, a pritom ostaje otvorena novim provjerama i doprinosima — nedogmatska, nezaprljana, nezločesta, neozlojedena, nezlobna i svima dostupna. Kako je lijepo takav stav poticati i iznalaziti mu razloge, te stvarati dodatne pretpostavke da takav i ostane. Jer: "Poznato je konačno, nepoznato je beskonačno: u intelektualnom pogledu, nalazimo se na otočiću usred beskrajnog oceana neobjašnjivosti. Dužnost je svake generacije da moru otme još koji komadić kopna."

Ova knjiga ima za cilj kratkim pregledom upoznati društvo o znamenitim hrvatskim velikanima koji su se borili za slobodu Hrvatske i tako ju promovirali. Hrvatski velikani su podijeljeni u nekoliko skupina: narodne vođe; narodni preporoditelji; te svjetski znanstvenici, izumitelji i nobelovci.

Nezaobilaznu odrednicu modernog društva čini i humanitarna djelatnost, što se najčešće odnosi na problem osiguranja raznih vidova pomoći osobama u potrebi. Iako obilježena ratnim sukobima i velikim ljudskim stradanjima svjetska i hrvatska povijest bilježe niz pojedinaca i organizacija koji su svoj život, odnosno djelovanje posvetili humanitarnim nastojanjima kako bi barem djelomice olakšali život potrebitima. Promatrajući u svjetskim razmjerima, jednu od najuglednijih, ali ujedno i najvažnijih, humanitarnih organizacija predstavlja Međunarodni odbor Crvenoga križa (MOCK) čije se sjedište nalazi u Ženevi (Švicarska Konfederacija). Radi se o međunarodnoj humanitarnoj organizaciji čije djelovanje počiva na načelima humanosti, nepristranosti, neutralnosti, neovisnosti, dobrovoljnosti, jedinstva i univerzalnosti. Za razliku od svjetske historiografije niti u hrvatskoj, ali niti u bivšoj jugoslavenskoj historiografiji ne postoji gotovo nikakva produkcija vezana uz djelatnost MOCK, odnosno s obzirom na usku povezanost rada spomenute organizacije s radom nacionalnih društava crvenoga križa moglo bi se reći i da ne postoji kvalitetnija historiografska produkcija o djelatnosti Hrvatskoga Crvenog križa (HCK), što se osobito odnosi na razdoblje Drugoga svjetskog rata.

Dakle, humanitarna nastojanja Međunarodnog odbora Crvenoga križa u Drugom svjetskom ratu na području Nezavisne Države Hrvatske, ali i gotovo cijelom prostoru bivše Jugoslavije, u historiografiji predstavljaju veoma zahvalnu temu koja je gotovo potpuno nepoznata i neistražena. Nedostatak sustavnih istraživanja ove problematike upozorava i na nedostatak izdanja koja bi se kritički odnosila prema djelovanju HCK i MOCK za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske, a samoj neistraženosti teme pogodovalo je više razloga. Nesumnjivo je kako je najvažniji problem predstavljalo nepostojanje izvornoga arhivskog gradiva. Naime, u hrvatskim arhivima se nalaze zanemarive količine gradiva, a glavnina gradiva potrebnog za uspješno savladavanje ove teme pohranjena je u Ženevi, u Arhivu MOCK (Archives du Comité international de la Croix-Rouge, Geneve), koji je tek od 1996. godine otvoren za istraživače. S obzirom na činjenicu da je Švicarska Konfederacija neutralna država koja nije sudjelovala u ratnim sukobima važnim se čini spomenuti i činjenicu da ženevski arhiv u pohrani čuva izlaznu, ali isto tako i značajan dio ulazne korespondencije MOCK-a. Dakle, dokumentacija zaprimljena s terena našla je svoje mjesto u pohrani Arhiva, a tu se, između ostaloga, mogu pronaći i veoma zanimljivi dokumenti o samoj djelatnosti HCK. Kako bi se ukazalo na postojanje ovog veoma zanimljivog arhivskog gradiva Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje Hrvatskog instituta, Hrvatski državni arhiv iz Zagreba te JUSP Jasenovac odlučili su izdati prvi svezak zbirke dokumenata koji sadrži veoma mali odsječak

spomenutog gradiva pohranjenog u arhivu u Ženevi. Dakle, MOCK i NDH tema su zastupljena u ovome izdanju, odnosno izvorima u zbirci.

U zbirci su zastupljeni dokumenti opsega u rasponu od jedne stranice pa do, primjerice, izvještaja poslanika Schmidlina o posjetima logorima Jasenovac i Stara Gradiška čiji je izvornik napisan na desetak stranica. Prema prvotnoj zamisli ovaj, prvi, svezak zbirke dokumenata trebao je sadržavati isključivo dokumente o djelatnosti MOCK u korist osoba interniranih u ustaške logore te o pitanju logorskog sustava u NDH. S obzirom na veoma velike količine arhivskog gradiva koje pokriva određenu tematiku iz humanitarnog rada, ali i političke veze MOCK sa čimbenicima na ovim prostorima u Drugome svjetskom ratu, ideja je preoblikovana tako da prvi svezak zbirke dokumenata zapravo prikaže osnovnu djelatnost MOCK na ovim prostorima. Predstavljena s po nekoliko dokumenata svaka tema zapravo ukazuje na područje veoma široke tematike, a ujedno se ukazuje na razne aspekte koji su vodili prema osnovnoj djelatnosti MOCK-a, odnosno humanitarnim naporima. Dakle, svojom formom i sadržajem dokumenti zastupljeni u zbirci ukazuju na pitanje ustaških logora kao i organiziranje te dopremanje raznih oblika pomoći u NDH, što je organizirao i provodio MOCK preko poslanika u Zagrebu. Daljnja korespondencija zahvaća veze sa Židovskom bogoštovnom općinom iz Zagreba, Hrvatskim Crvenim križem, Ministarstvom zdravstva i udružbe NDH itd. No, da ne bi bilo zabune moram dodati da se ovdje radi o veoma malom segmentu dobro očuvanog arhivskog gradiva koje je pohranjeno u arhivskom odjelu općih spisa te arhivskom odjelu Središnje agencije za ratne zarobljenike Arhiva MOCK, koje zorno svjedoči o izravnim ili neizravnim naporima MOCK da osigura razne oblike pomoći Židovima u NDH, interniranim osobama i osobito djeci. Istodobno, radi se o gradivu koje je nezaobilazni temelj za sustavno proučavanje djelovanja Međunarodnog odbora Crvenoga križa u NDH, ali isto, iako neizravno, i djelovanja domaćeg Crvenoga križa u NDH, potom rada Jugoslavenkog odbora Crvenoga križa kao i o prilikama u poratnom razdoblju. Nesumnjivo je da je gradivo iznimno važno za stjecanje potpunije i kvalitetnije slike o humanitarnom radu u Hrvatskoj za vrijeme Drugoga svjetskog rata, a prema tematskim odrednicama moglo bi se podijeliti na nekoliko cjelina:

1. Problematika ustaških logora i interniranih osoba.
2. Veze Međunarodnog odbora Crvenog križa s nacionalnim društvima Crvenog križa NDH i Jugoslavije.

3. Veze MOCK s vladom NDH.
4. Veze MOCK s kraljevskom vladom u Londonu.
5. Veze MOCK s vladom Titove Jugoslavije i poraće.
6. Pomoć Švicarskog Crvenog križa.

Što se tiče izvornog arhivskog gradiva zastupljenog u izdanju dati ću tek nekoliko kratkih napomena koje će poslužiti boljem razumijevanju samih izvora. Izvornik većine dokumenata je nastao na njemačkom i francuskom jeziku, ali ima i dokumenata na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku. U zbirci je zastupljeno 77 dokumenata koji su transkribirani u potpuno izvornom obliku te na izvornom jeziku nastanka, a sadrže sve opaske, oznake i intervencije koje su nastale na samome dokumentu, odnosno sva jezična, gramatička i stilska obilježja. Transkribirani dokumenti su priloženi i u prijevodu na hrvatski jezik, gdje su u izvornom obliku sačuvane jedino adrese, odnosno u dokumentima prevedenima na hrvatski jezik adresiranje korespondencije je zastupljeno u obliku koji se nalazi na izvorniku. Za bolje razumijevanje dokumenata poslužit će i manji glosarij ustanova, odnosno imenik važnijih osoba koje se spominju u dokumentima, a koji su priloženi na kraju zbirke dokumenata. Gotovo svi izvori zastupljeni u ovoj zbirci potječu iz arhivskog odjela općih spisa ženevskog Arhiva MOCK-a, dok su sa po jednim transkribiranim primjerkom zastupljeni arhivski odjel Središnje agencije za ratne zarobljenike MOCK-a te Hrvatski državni arhiv iz Zagreba. Arhivsko gradivo čije se reprodukcije nalaze na stranicama zbirke pohranjeno je u odjelu općih spisa (Généralités) Arhiva MOCK-a u Ženevi. Izvornici reproduciranih fotografskih priloga, a radi se o fotografijama logora Jasenovac i Stara Gradiška koje su snimljene u ljeto 1944. za vrijeme posjeta poslanika Schmidlina tim logorima, pohranjeni su u Fototeci Centra za informacije i dokumentaciju MOCK u Ženevi (CICR, CID – Centre d'information et de documentation, Phototheque.). Fotografije poslanika pohranjene su u osobnom arhivu (Archives du personnel du CICR).

Iako svojom formom i sadržajem izvori u zbirci obuhvaćaju dokumente nastale za vrijeme Drugoga svjetskog rata moram spomenuti još nekoliko detalja vezanih uz istraživačku problematiku, a koja u zbirci nije zastupljena. Naime, za što kvalitetniju valorizaciju humanitarnog rada MOCK u Hrvatskoj, ali i na području bivše Jugoslavije za vrijeme Drugoga svjetskog rata postoji još nekoliko ustanova koje čuvaju izvorno arhivsko gradivo vezano uz ovu problematiku. Radi se o institucijama koje su imale izravnu ili neizravnu suradnju s Međunarodnim odborom Crvenoga križa za vrijeme, ali i po završetku Drugoga svjetskog rata. Iako je riječ o malom segmentu problematike veoma zanimljivo gradivo se

nalazi u Saveznom arhivu Švicarske u Bernu (Schweizerisches Bundesarchiv, Bern), a radi se o izvorima vezanim uz pitanje jugoslavenskih izbjeglica (Hrvati, Srbi, Židovi) u Švicarskoj za vrijeme rata kao i za djecu evakuiranu iz NDH u Švicarsku. Isto tako, dobro je očuvana i građa švicarskog konzulata iz Zagreba za razdoblje od 1941. do 1957. godine. Vrijedno arhivsko gradivo predstavlja i dokumentacija Švicarskog Crvenog križa koja je pohranjena u Bernu. Mnogi istraživači poslijeratne jugoslavenske povijesti svoj su istraživački interes usmjerili na problematiku sudbine ratnih zarobljenika po završetku rata, odnosno pitanje hrvatskih izbjeglica, Bleiburga itd. Upravo je za pitanje ratnih zarobljenika, funkcioniranje poslijeratnih logora u Jugoslaviji te posebice sudbine folksdojčera važno arhivsko gradivo (dokumenti, fotografije itd.) pohranjeno u Ekumenskom centru u Ženevi (Centre oecuménique). Ovdje treba spomenuti da se korisni podaci mogu izvući i iz arhivskoga gradiva Svjetske izbjegličke organizacije (IRO – International Refugee Organization) koja je bila iznimno aktivna odmah po završetku Drugoga svjetskog rata, a koje se također nalazi u Ženevi.

Sumnja u Dawkinsa

Ovo je uzbudljiv, utemeljen i duhovit odgovor na bestseler Richarda Dawkinsa „Iluzija o Bogu“ koju je napisao njegov kolega s Oxforda, filozof i teolog Keith Ward, koji se već u naslovu ove knjige poigrao s naslovom četvrtoga poglavlja Dawkinsove knjige tako da je njegov „nema“ pretvorio u „ima“. „Proteklih su godina Alister McGrath, teolog s doktoratom iz molekularne biologije, i John Lennox, izvanredni profesor matematike na Oxfordu, napisali izvrsnu knjigu koja odgovara na Dawkinsove argumente. Sada je moj red da se opet pridružim oksfordskoj raspravi o Bogu“, piše u uvodu, sada već umirovljeni profesor. Ovo je još jedna replika Dawkinsu od strane jednoga od onih vjernika u Boga kojega Dawkins opisuje kao »uvjerljivo najneugodniji lik u čitavoj fikciji«.

Križni put „ Iz ljubavi, a ne prisile“

Nova zbirka križnih putova za molitvu i meditaciju Antona Šuljić "Za križem Kristovim" na šestom je mjestu najprodavanijih izdanja Kršćanske sadašnjosti u mjesecu veljači. Kroz križne putove autor potiče na meditaciju, a knjiga je dodatno obogaćena likovnim priložima.

Autor tumači znanost kao veliku avanturu koja kulminira baš u naše doba. S obzirom na goleme intelektualne zahtjeve koje znanost postavlja pred one koji joj se posvećuju, kao i činjenicu da je mnogi slabo razumiju, autor govori o odnosu znanosti i intelektualizma, te o temeljnim karakteristikama znanosti. Treće obnovljeno i ispravljeno izdanje ovoga udžbenika za poslijediplomsku nastavu ima 558 stranica i poglavlja: Nastanak i razvoj znanosti, Spoznavanje stvarnosti, Znanost i zakoni, O znanstvenoj metodi, Znanstvenik, Institucije znanosti, Znanstveno djelo, Zamjerke znanosti, Literaturu i kazalo. Utjecaj znanstvenika na razvoj i budućnost društva značajan je i nezaobilazan, a autor kaže: „Poznavanje znanosti važno je ne samo za znanstvenike i društvo, već i za one koji ga vode.“

Autor se mnogobrojnim esejima i književnim kritikama osvrće na široki spektar tema u književnim krugovima.

LAŽ I ISTINA U KRITICI

Povratak pravoj riječi

O mutnome

Esej i esejist

Između uma i ne-uma

Još jedno za ili protiv

Iza izreke

Eros-ethos-mythos

Knjiga izvan sebe

Oponašanje i stvaranje

Zoon graphicon

ODLOMCI ODLOMAKA

Oko duhovnog portreta A.B. Šimića

Za našu tradiciju

Pisci u vitrini

Između lirske žurnalistike i lirske hermetike

Ispred i iza ogledala

Trijada Svete Lukića

Pjesnička vještina Ivana V. Lalića

Krletka riječi

Priča i vrijeme

Oko koje sebe vidi

Slika malodušnika

Ivo Andrić, stvarnost i djelo

UMJETNIK KAO SAMRTNIK

Eklektički zapis o T.S. Eliotu

Faulknerovi Glembajevi

Jedan lirski izlet u Švedsku

Mali roman Pära Lagerkvista

Ovom knjigom autori žele omogućiti pristup životnom pustolovnom putu u koji se ljudi upuštaju dok se jedni drugima povjeravaju i nose bremena jedni drugih, dok u obitelji traže zajedništvo života i ljubavi. U pravilu, obiteljska svakodnevnica nije baš uvijek idealna: nedostaje jedan od roditelja, trajno se prekida odnos zasnovan na ljubavi, čežnja za djetetom ostaje neispunjena ili jedan član obitelji prerano umire. Istodobno članovi obitelji trebaju i uzajamno poštovanje, trezven pogled na vlastite jakosti i slabosti, mirnoću duha kako bi jedni druge podnosili i nosili, te povjerenje da je Božja ljubav gnijezdo koje ih drži. Stoga ovom knjigom želimo dati usmjerenje svima koji žive u obitelji ili za njom čeznu.